PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. spalio 22 d.*

Sujungtose bylose T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04

TV 2/Danmark A/S, įsteigta Odensėje (Danija), atstovaujama advokatų O. Koktvedgaard ir M. Thorninger,

ieškovė byloje T-309/04,

palaikoma

Union européenne de radio-télévision (UER), įsteigtos *Grand-Saconnex* (Šveicarija), atstovaujamos advokato A. Carnelutti,

įstojusios į bylą T-309/04 šalies,

Danijos Karalystė, atstovaujama J. Molde, padedamo advokatų P. Biering ir K. Lundgaard Hansen,

ieškovė byloje T-317/04,

* Proceso kalbos: anglų ir danų.

Viasat Broadcasting UK Ltd, įsteigta West Drayton, Middlesex (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų S. Hjelmborg ir M. Honoré,

ieškovė byloje T-329/04,

palaikoma

SBS TV A/S, anksčiau buvusios *TV Danmark A/S*, įsteigtos Skovlunde (Danija),

SBS Danish Television Ltd, anksčiau buvusios *Kanal 5 Denmark Ltd*, įsteigtos Haunslou, Middlesex (Jungtinė Karalystė),

atstovaujamų advokatų D. Vandermeersch, K.-U. Karl ir H. Peytz,

įstojusių į bylą T-329/04 šalių,

SBS TV A/S,

ir

SBS Danish Television Ltd,

ieškovės byloje T-336/04,

palaikomos

Viasat Broadcasting UK Ltd,

įstojusios į bylą T-336/04 šalies,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, bylose T-309/04, T-317/04, T-329/04 atstovaujamą H. Støvlbæk ir M. Niejahr, byloje T-329/04 atstovaujamą taip pat ir N. Kahn, o byloje T-336/04 atstovaujamą N. Kahn ir M. Niejahr,

atsakovę bylose T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04,

palaikomą

SBS TV A/S,

ir

SBS Danish Television Ltd,

ir

Viasat Broadcasting UK Ltd,

įstojusių į bylą T-309/04 šalių,

ir

Danijos Karalystės,

TV 2/Danmark A/S,

ir

UER,

įstojusių į bylas T-329/04 ir T-336/04 šalių,

bylose T-309/04 ir T-317/04 dėl prašymų panaikinti, visų pirma, 2004 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimą 2006/217/EB dėl Danijos priemonių „TV 2/Danmark“ naudai (OL L 85, 2006, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 368, 2006, p. 112); tuo atveju, jei nebūtų patenkintas pirmasis prašymas, šio sprendimo 2 straipsnį arba šio straipsnio 3 ir 4 dalis, ir bylose T-329/04 ir T-336/04 dėl prašymų panaikinti tą patį sprendimą, kiek jame konstatuojamas iš dalies suderinamos su bendrąja rinka valstybės pagalbos buvimas,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras (pranešėjas), teisėjai E. Martins Ribeiro ir K. Jürimäe,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. lapkričio 7 d. ir 8 d. posėdžiams,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 16 straipsnyje nustatyta:

„Nepažeisdamos 73, 86 bei 87 straipsnių ir atsižvelgdamos į tai, kokią vietą tarp Sąjungos bendrųjų vertybių užima bendrus ekonominius interesus tenkinančios paslaugos ir koks yra jų vaidmuo skatinant socialinę ir teritorinę sanglaudą, Bendrija ir

valstybės narės pagal savo atitinkamus įgaliojimus ir šios Sutarties taikymo sritį rūpinasi, kad tokios paslaugos būtų pagrįstos principais ir sąlygomis, padedančiais joms atlikti savo užduotis.“

2 EB 86 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Įmonėms, kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, arba pajamų gaunančioms monopolinėms įmonėms šioje Sutartyje nustatytos taisyklės, ypač konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patikėtų specialių uždavinių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Bendrijos interesams.“

3 EB 87 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.“

4 EB 311 straipsnyje nustatyta:

„Bendru valstybių narių sutarimu prie šios Sutarties pridedami protokolai sudaro neatskiriamą šios Sutarties dalį.“

5 Amsterdamo sutartimi prie EB sutarties pridėtame protokole dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos (OL C 340, 1997, p. 109, toliau – Amsterdamo protokolas) nustatyta:

„(Valstybės narės), manydamos, kad valstybių narių visuomeninė transliacijos sistema yra tiesiogiai susijusi su kiekvienos visuomenės demokratiniais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais bei su poreikiu išlaikyti žiniasklaidos pliuralizmą, susitarė dėl šios aiškinamosios nuostatos, kurios tekstas pridedamas prie (EB) sutarties:

(EB) sutarties nuostatos nepažeidžia valstybių narių kompetencijos finansuoti visuomeninę transliaciją, jeigu šis finansavimas teikiamas transliuojančiosioms organizacijoms, kad jos vykdytų su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė, ir jeigu šis finansavimas prekybos sąlygų ir konkurencijos Bendrijoje nepaveikia taip, kad pakenktų bendriems interesams, taip pat atsižvelgiant į šios viešosios paslaugos funkcijų vykdymą.“

6 2001 m. lapkričio 15 d. Komisija paskelbė komunikatą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo visuomeninei transliacijai (pataisytas vertimas) (OL C 320, p. 5, toliau –

komunikatas dėl transliacijos), kuriame išdėstė principus, kurių laikysis taikydama EB 87 straipsnį ir EB 86 straipsnio 2 dalį viešųjų transliuojančių organizacijų valstybiniam finansavimui.

Faktinės ginčų aplinkybės

7 Danijoje yra du visuomeniniai transliuotojai: *Danmarks Radio* (toliau – DR) ir *TV 2/ Danmark* (toliau – TV 2). Pastarąjį apskaitos ir mokesčių tikslais nuo 2003 m. sausio 1 d. pakeitė *TV 2/Danmark A/S* (toliau – TV2 A/S). DR beveik visiškai finansuojama iš licencinio mokesčio. TV2 finansuojama ištekliais, gaunamais iš licencinio mokesčio ir iš pajamų iš reklamos.

8 1986 m. birželio 4 d. Įstatymu, iš dalies pakeičiančiu įstatymą dėl transliacijos (*lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed*), Nr. 335 (toliau – 1986 m. Įstatymas, įsteigiantis TV2) TV2 buvo įsteigta 1986 m. kaip savarankiška nepriklausoma institucija. TV2 pradėjo transliuoti 1988 m. spalio 1 dieną. Ji transliuoja antžeminiu kanalu TV2, o 2000 m. taip pat pradėjo transliuoti palydoviniu kanalu *TV2 Zulu*. 2002 m. pabaigoje *TV2 Zulu*, iki šiol buvęs visuomeninio transliuotojo kanalas, tapo komerciniu mokamu televizijos kanalu.

9 Be visuomeninių transliuotojų visoje Danijos televizijos rinkoje yra dar du komerciniai transliuotojai: dvi susijungusios bendrovės SBS TV A/S bei SBS *Danish Television Ltd*

(toliau – atitinkamai SBS A/S ir *SBS Ltd*, o kalbant apie jas kartu – SBS), ir bendrovė *Viasat Broadcasting UK Ltd* (toliau – *Viasat*).

10 SBS A/S ir *SBS Ltd* priklauso Liuksemburgo bendrovei *SBS Broadcasting S.A.*, valdančiai televizijos ir radijo stotis keliose valstybėse narėse.

11 SBS A/S, anksčiau buvusi *TV Danmark A/S*, nuo 1997 m. balandžio mėn. antžeminiu būdu transliuoja komercinės televizijos kanalą TV Danmark 2. Kopenhagoje esančios TV Danmark 2 stoties laidos palydovu perduodamos tam tikriems kabelio operatoriams ir Danijos DTH (*DirectToHome* – tiesioginė transliacija per palydovą į namus) namų ūkiams likusioje šalies dalyje.

12 SBS *Ltd*, anksčiau buvusi *Kanal 5 Denmark Ltd*, įsteigta 1999 m. pavadinimu *TV Danmark 1 Ltd* ir taip vadinusis iki 2004 m., nuo 2000 m. sausio 1 d. per palydovą iš Jungtinės Karalystės su jos suteikta licencija transliuoja komercinės televizijos kanalą Kanal 5 (pirma buvusį *TV Danmark 1*).

13 *Viasat* priklauso žiniasklaidos sektoriuje veikiančiai tarptautinei grupei *Modern Times Group* (*MTG*). Nuo 1992 m. pagal Jungtinės Karalystės suteiktą leidimą *Viasat* per palydovą transliuoja Danijoje kanalus TV 3 ir TV3+.

14 SBS ir *Viasat* konkuruoja su TV2 televizijos reklamos nacionalinėje rinkoje.

15 TV2 viešųjų paslaugų apibrėžimui 1995–2002 m. laikotarpiu taikytinos Danijos taisyklės buvo nustatytos 1992 m. gruodžio 23 d. Įstatymo dėl transliacijos (*lov om radio- og fjernsynsvirksomhed*) Nr. 1065 viena po kitos priimtose redakcijose, kurių konsoliduota versija buvo paskelbta, įskaitant 1994 m. birželio 24 d. Nr. 578 redakciją (toliau – Įstatymas dėl transliacijos). Šios taisyklės buvo išsamiau išdėstytos ir sukonkretintos TV2 įstatuose.

16 2000 m. balandžio 5 d. laišku SBS kreipėsi į Komisiją su skundu dėl Danijos Karalystės finansavimo suteikimo TV2. 2000 m. gegužės 3 d. įvyko posėdis su skundo pareiškėjais.

17 2001 m. vasario 28 d., gegužės 3 d. ir gruodžio 11 d. laiškais SBS pateikė papildomos informacijos.

18 2002 m. birželio 5 d. laišku Komisija išsiuntė Danijos valdžios institucijoms prašymą pateikti informaciją, o šios į jį atsakė 2002 m. liepos 10 d. laišku. 2002 m. spalio 25 d. ir lapkričio 19 d. įvyko du susitikimai su šiomis institucijomis. 2002 m. lapkričio 19 d. ir gruodžio 3 d. laiškais pastarosios pateikė papildomos informacijos.

19 2003 m. sausio 24 d. laišku Komisija Danijos Karalystei pranešė apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl šios valstybės narės finansavimo suteikimo TV2 (toliau – sprendimas pradėti procedūrą).

20 Sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas 2003 m. kovo 14 d. *Europos Sąjungos oficialiame leidinyje* (OL C 59, p. 2). Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas dėl aptariamų priemonių.

21 Danijos valdžios institucijų pastabas Komisija gavo 2003 m. kovo 24 d. laišku, o kitą informaciją – 2003 m. gruodžio 19 d. ir 2004 m. kovo 15 d. laiškais. Taip pat gavo kelių suinteresuotųjų šalių pastabas. SBS savo pastabas pateikė 2003 m. balandžio 11 d. laišku. Europos komercinių televizijų asociacija (KTA) savo pastabas pateikė 2003 m. balandžio 14 d. laišku. Komerciniai transliuotojai *Antena 3 TV* ir *Gestevisión Telecinco* jas pateikė 2003 m. balandžio 16 dieną. *Viasat* – 2003 m. balandžio 14 d. laišku. 2003 m. liepos 4 d. laišku Komisija šias pastabas perdavė Danijos Karalystei, kuri savo nuomonę dėl jų pateikė 2003 m. rugsėjo 12 d. laiške.

22 2003 m. gruodžio 15 d. ir 2004 m. sausio 6 d. laiškais Komisija gavo dar daugiau informacijos iš SBS. 2003 m. gruodžio 17 d. buvo surengtas Komisijos ir SBS susitikimas, o 2004 m. vasario 9 d. įvyko Komisijos ir Danijos valdžios institucijų, 2004 m. kovo 15 d. laišku pateikusių savo nuomonę dėl SBS pateiktos papildomos informacijos, susitikimas.

23 2003 m. gruodžio 17 d. įvyko visuotinis susirinkimas, kuriame pagal 2003 m. birželio 10 d. Danijos įstatymą dėl TV2 A/S Nr. 438, kuris apskaitos ir mokesčių atžvilgiu taikytinas nuo 2003 m. sausio 1 d., buvo įsteigta TV2 A/S.

24 2004 m. gegužės 19 d. Sprendimu 2006/217/EB dėl Danijos priemonių *TV2/Danmark* naudai (OL L 85, 2006, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 368, 2006, p. 112, toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija nusprendė, kad „nuo 1995 m. iki 2002 m. (Danijos Karalystės) (TV2) suteikta pagalba, skiriant jai lėšas iš licencinio mokesčio ir kitomis šiame

sprendime aprašytomis priemonėmis, yra suderinama su bendrąja rinka, kaip numatyta EB 86 straipsnio 2 dalyje, išskyrus 628,2 mln. (Danijos kronų) sumą“ (ginčijamo sprendimo 1 straipsnis).

25 Komisija nurodė Danijos Karalystei iš TV2 A/S susigrąžinti šią sumą su palūkanomis (ginčijamo sprendimo 2 straipsnis).

26 2004 m. liepos 23 d. laišku Danijos Karalystė pateikė Komisijai TV2 A/S rekapitalizacijos projektą. Šis projektas kaip valstybės finansuojamas priemones numatė 440 milijonų DKK dydžio kapitalo injekciją ir 394 milijonų DKK valstybės paskolos konvertavimą į kapitalą.

27 2004 m. spalio 6 d. Sprendime (C(2004) 3632 (galutinis) byloje dėl valstybės pagalbos Nr. 313/2004, susijusiame su *TV 2/Danmark A/S* rekapitalizacija (OL C 172, 2005, p. 3, toliau – sprendimas dėl rekapitalizacijos), Komisija padarė išvadą, kad „numatyta 440 milijonų DKK dydžio kapitalo injekcija ir skolos konvertavimas į nuosavas lėšas yra būtina sudaryti kapitalui, kurio po jos reorganizavimo į akcinę bendrovę reikės TV 2, kad galėtų įgyvendinti su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus“ (Sprendimo dėl rekapitalizacijos 53 konstatuojamoji dalis). Todėl Komisija nusprendė „konstatuoti, kad bet kuri valstybės pagalbos dalis, kuri gali būti susijusi su numatyta TV2 (A/S) rekapitalizacija, yra suderinama su bendrąja rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį“ (sprendimo dėl rekapitalizacijos 55 konstatuojamoji dalis).

28 Dėl sprendimo dėl rekapitalizacijos panaikinimo SBS ir *Viasat* pateikė du ieškinius, kurie šiuo metu nagrinėjami Pirmosios instancijos teisme atitinkamai bylose T-12/05 ir T-16/05.

Procesas

Bylos T-309/04 ir T-317/04

29 TV2 A/S ir Danijos Karalystė pareiškė ieškinius bylose T-309/04 ir T-317/04, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2004 m. liepos 28 d. ir rugpjūčio 3 dieną.

30 Atskirais dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. rugpjūčio 3 d. ir 17 d. ir užregistruotais bylų numeriais T-317/04 R ir T-309/04 R, atitinkamai Danijos Karalystė ir TV2 A/S pateikė prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriais siekiama, kad būtų sustabdytas ginčijamo sprendimo taikymas. Vis dėlto, šioms šalims atsisakius savo prašymų taikyti laikinąsias apsaugos priemones, 2004 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimis šie ieškiniai buvo išbraukti iš registro.

31 Ieškinyje Danijos Karalystė paprašė sujungti bylas T-309/04 ir T-317/04. TV2 A/S ir Komisija šiam prašymui neprieštaravo.

32 *Viasat* pateikė prašymą leisti įstoti į bylą T-317/04 Komisijos reikalavimams palaikyti, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. gruodžio 2 dieną.

33 2005 m. sausio 17 d. laišku Danijos Karalystė pateikė prašymą kai kurią ieškinyje ir atsiliepime į ieškinį pateiktą informaciją nagrinėti konfidencialiai byloje T-317/04 *Viasat* atžvilgiu. Tačiau, kadangi 2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas nutartimi atmetė *Viasat* prašymą leisti įstoti į bylą, 2007 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininko nutartyje buvo nutarta, kad nebereikia priimti sprendimo dėl minėto prašymo nagrinėti konfidencialiai.

34 *Viasat* ir SBS pateikė prašymus leisti įstoti į bylą T-309/04 Komisijos reikalavimams palaikyti, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija atitinkamai gavo 2004 m. gruodžio 2 d., 10 d. ir 13 d., o Europos transliuotojų sąjunga (*Union européenne de Radio-Télévision*, toliau – UER) paprašė leisti įstoti į tą pačią bylą TV2 A/S reikalavimams palaikyti.

35 2005 m. balandžio 18 d. ir birželio 6 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas nutartimis leido *Viasat*, SBS ir Europos transliuotojų sąjungai įstoti į bylą.

36 2005 m. sausio 14 d. ir vasario 13 d. laiškais TV2 A/S pateikė prašymą kai kurią ieškinyje ir atsiliepime į ieškinį pateiktą informaciją nagrinėti konfidencialiai byloje T-309/04 įstojusių į bylą šalių atžvilgiu. Pastarosios nepateikė prieštaravimų dėl šių prašymų.

37 2007 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininko nutartimi buvo patenkinti šie prašymai nagrinėti konfidencialiai.

38 2005 m. lapkričio 8 d. dokumentu SBS paprašė sujungti bylą T-336/04 (*SBS A/Sir SBS Ltd prieš Komisiją*) su čia nagrinėjamomis bylomis ir su byla T-329/04 (*Viasat prieš Komisiją*). Kitos šalys, išskyrus UER, pateikė pastabas dėl šio prašymo sujungti bylas.

39 2006 m. lapkričio 10 d., atsakydamos į 2006 m. spalio 24 d. Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, Danijos Karalystė ir TV2 A/S pateikė pastabas dėl klausimo, ar priėmus sprendimą dėl rekapitalizacijos jos tebėra suinteresuotos pareikšti ieškinį.

Byla T-329/04

40 *Viasat* pareiškė ieškinį byloje T-329/04, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. rugpjūčio 2 dieną.

41 2004 m. lapkričio 18 d., gruodžio 1 d. ir 14 d. atitinkamai Danijos Karalystė, TV2 A/S, UER ir *British Broadcasting Corp.* (BBC) pateikė prašymus leisti įstoti į bylą Komisijos reikalavimams palaikyti.

42 2004 m. gruodžio 9 d. SBS paprašė leisti įstoti į bylą *Viasat* reikalavimams palaikyti.

43 2005 m. balandžio 18 d. ir birželio 6 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas nutartimis leido Danijos Karalystei, TV2 A/S ir UER įstoti į bylą Komisijos pusėje, SBS buvo leista įstoti į bylą *Viasat* pusėje, o BBC prašymas leisti įstoti į bylą buvo atmestas.

44 2004 m. gruodžio 6 d. ir 17 d., 2005 m. sausio 18 d., kovo 1 d. ir gegužės 30 d. laiškais *Viasat* pateikė prašymą kai kurią ieškinyje ir 2005 m. gegužės 12 d. pateiktame dubliko pataisyme pateiktą informaciją nagrinėti konfidencialiai įstojusių į bylą šalių atžvilgiu. Kai kurios iš šių šalių pateikė prieštaravimus dėl šių prašymų.

45 2005 m. lapkričio 8 d. raštu SBS paprašė sujungti bylą T-336/04 su bylomis T-309/04, T-317/04 ir T-329/04. Kitos šalys, išskyrus UER, pateikė pastabas dėl šio prašymo sujungti bylas.

46 2007 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininko nutartimi šie konfidencialaus nagrinėjimo prašymai buvo iš dalies patenkinti.

Byla T-336/04

47 SBS pareiškė ieškinį byloje T-336/04, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. rugpjūčio 13 dieną.

48 2004 m. lapkričio 18 d., gruodžio 1 d., 13 d. ir 14 d. atitinkamai Danijos Karalystė, TV2 A/S, UER ir BBC pateikė prašymus leisti įstoti į bylą Komisijos reikalavimams palaikyti.

49 2004 m. gruodžio 1 d. *Viasat* paprašė leisti įstoti į bylą SBS reikalavimams palaikyti.

50 2005 m. balandžio 15 d. ir gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas nutartimis leido Danijos Karalystei, TV2 A/S ir UER įstoti į bylą Komisijos pusėje, *Viasat* buvo leista įstoti į bylą SBS pusėje, o BBC prašymas leisti įstoti į bylą buvo atmestas.

51 2004 m. gruodžio 29 d., 2005 m. kovo 18 d., balandžio 20 d., gegužės 27 d. ir liepos 8 d. laiškais SBS pateikė prašymus kai kurią ieškinyje, atsiliepime į ieškinį ir dublike pateiktą informaciją nagrinėti konfidencialiai įstojusių į bylą šalių atžvilgiu. Kai kurios iš šių šalių pateikė prieštaravimus dėl tokių prašymų.

52 2005 m. lapkričio 8 d. raštu SBS paprašė sujungti bylą T-336/04 su bylomis T-309/04, T-317/04 ir T-329/04. Kitos šalys, išskyrus UER, pateikė pastabas dėl šio prašymo sujungti bylas.

53 2007 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininko nutartimi šie prašymai nagrinėti konfidencialiai buvo iš dalies patenkinti.

54 Išklausęs šalių pastabas dėl bylų sujungimo, Pirmosios instancijos teismas mano, kad pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 50 straipsnio 1 dalį reikia sujungti bylas T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04 tam, kad jose būtų priimtas galutinis sprendimas.

Šalių reikalavimai

55 Byloje T-309/04 TV2 A/S, dėl visų reikalavimų, išskyrus dėl bylinėjimosi išlaidų, palaikoma UER, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— tuo atveju, jei nebus patenkintas pirmasis reikalavimas, panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį,

— tuo atveju, jei nebus patenkinti ankstesni reikalavimai, nuo 1997 m. sumažinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio pabaigoje ir šio sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje numatytą sumą ne mažesne nei 167 milijonų DKK suma ir panaikinti prašymą sumokėti palūkanas, numatytą ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 3 ir 4 dalyse,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

56 Byloje T-317/04 Danijos Karalystė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— tuo atveju, jei nebus patenkintas pirmasis reikalavimas, panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį,

— tuo atveju, jei nebus patenkinti ankstesni reikalavimai, panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 3 ir 4 dalis,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

57 Bylose T-309/04 ir T-317/04 Komisija, pirmojoje byloje palaikoma *Viasat* ir SBS, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinius,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

58 Byloje T-329/04 *Viasat*, palaikoma SBS, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kiek šiuo sprendimu pagalba pripažįstama suderinama su bendrąja rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

59 Byloje T-336/04 SBS, palaikoma *Viasat*, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kiek jame Komisija konstatavo, kad nuo 1995 m. iki 2002 m. TV2 suteikta pagalba, skiriant jai lėšas iš licencinio mokesčio ir kitomis sprendime išvardytomis priemonėmis, yra suderinama su bendrąja rinka, kaip numatyta EB 86 straipsnio 2 dalyje,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

60 Bylose T-329/04 ir T-336/04 Komisija, palaikoma Danijos Karalystės, TV2 A/S ir UER, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinius,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl ieškinių bylose T-309/04 ir T-317/04 priimtinumo

61 Savo triplikuose Komisija kelia klausimą dėl Danijos Karalystės ir TV2 A/S suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo. Komisija mano, kad

galutinis šio sprendimo ir sprendimo dėl rekapitalizacijos poveikis, viską gerai apsvarsčius, šioms ieškovėms yra teigiamas.

62 Kadangi ieškinio priimtinumo sąlygos ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį yra viešosios tvarkos išlyga, kuria grindžiami pagrindai dėl nepriimtinumo (1987 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo nutarties byloje *D. M. prieš Tarybą ir ESRK*, 108/86, Rink. p. 3933, 10 punktas ir 2003 m. kovo 27 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties byloje *Linea GIG prieš Komisiją*, T-398/02 R, Rink. p. II-1139, 45 punktas), Pirmosios instancijos teismas turi išnagrinėti *ex officio*, ar ieškovės yra suinteresuotos ginčijamo sprendimo panaikinimu (2005 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties byloje *Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia ir kt. prieš Komisiją*, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T/248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00 T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00, Rink. p. II-787, 22 punktas ir 2005 m. balandžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, T-141/03, Rink. p. II-1197, 22 punktas).

63 Pirmiausia reikia priminti, kad EB 230 straipsnis aiškiai atskiria Bendrijos institucijų ir valstybių narių teisę pareikšti ieškinį dėl panaikinimo ir fizinių ar juridinių asmenų teisę pareikšti tokį ieškinį, nes šio straipsnio antroji pastraipa bet kuriai valstybei narei suteikia teisę ieškiniu dėl panaikinimo ginčyti Komisijos sprendimų teisėtumą, šios teisės įgyvendinimui nenustatydama reikalavimo įrodyti suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Taigi tam, kad jos ieškinys būtų priimtinas, valstybė narė neprivalo įrodyti, jog jos ginčijamas Komisijos aktas turėjo jai teisinių pasekmių. Vis dėlto, kad ši valstybė narė galėtų pareikšti ieškinį dėl Komisijos akto panaikinimo, šiuo aktu turi būti siekiama sukurti teisines pasekmes (žr. 2001 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo nutarties byloje *Portugalija prieš Komisiją*, C-208/99, Rink. p. I-9183, 22–24 punktus ir ten nurodytą teismo praktiką).

64 Dėl Danijos Karalystės pareikšto ieškinio, akivaizdu, kad, atsižvelgiant į EB 230 straipsnio antrąją pastraipą ir į ankstesniame punkte primintą teismo praktiką, ši ieškovė, vien tik būdama valstybė narė, gali nagrinėjamu atveju pareikšti ieškinį dėl panaikinimo.

65 Iš tiesų, aišku, kad ginčijamas sprendimas yra sprendžiamojo pobūdžio aktas, nes sukuria privalomas teisines pasekmes.

66 Tokiomis aplinkybėmis Komisijos teiginys, kad galutinis šio sprendimo ir sprendimo dėl rekapitalizacijos poveikis, viską gerai apsvarsčius, Danijos Karalystei yra teigiamas, ir todėl ji neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinio, yra visiškai nesvarbus. Bet kuriuo atveju, šis Komisijos teiginys grindžiamas abejotina prielaida, kad Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas SBS (byloje T-12/05) ir *Viasat* (byloje T-16/05) pareikštus šiuo metu nagrinėjamus ieškinius dėl sprendimo dėl rekapitalizacijos panaikinimo, nepanaikins šio sprendimo.

67 Dėl TV2 A/S pareikšto ieškinio reikia priminti, jog pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką tokio ieškinio priimtinumas sąlygojamas tuo, kad jį pareiškęs fizinis ar juridinis asmuo yra suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu. Šis suinteresuotumas turi būti atsiradęs ir esamas bei vertinamas ieškinio pareiškimo dieną (šio sprendimo 62 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją* 25 punktas ir 2007 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Salvat père & fils ir kt. prieš Komisiją*, T-136/05, Rink. p. II-4063, 34 punktas).

68 Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių arba, kitaip tariant, dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai (žr. 2004 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MCI prieš Komisiją*, T-310/00, Rink. p. II-3253, 44 punktą ir ten nurodytą teismų praktiką).

69 Nagrinėjamu atveju reikia pabrėžti, kad ginčijamame sprendime Komisija visų pirma manė, kad TV2 skirtos finansinės priemonės turėjo būti kvalifikuotos valstybės pagalba, o po to nagrinėjo, ar ji gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, atsižvelgiant į EB 86 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas sąlygas, konkrečiai tariant, vertino, ar valstybinis finansavimas buvo proporcingas išlaidoms, patirtoms teikiant viešąją paslaugą.

Komisija padarė išvadą, kad nuo 1995 m. iki 2002 m. TV2 suteikta pagalba, skiriant jai lėšas iš licencinio mokesčio ir kitomis šiame sprendime apibūdintomis priemonėmis, yra suderinama su bendrąja rinka, kaip numatyta EB 86 straipsnio 2 dalyje, išskyrus 628,2 mln. DKK sumą (ginčijamo sprendimo 1 straipsnis).

70 TV2 A/S ginčijamame sprendime yra nurodoma kaip įmonė, tikroji naudos gavėja iš priemonių, kvalifikuotų iš dalies nesuderinama pagalba, ir todėl Danijos Karalystė buvo įpareigota susigrąžinti sumas iš šios įmonės (ginčijamo sprendimo 163 konstatuojamoji dalis ir 2 straipsnis). Be to, žinoma, kad TV2 A/S iš tikrųjų pervedė Danijos Karalystei visas sumas, grąžintinas įgyvendinant šį įpareigojimą.

71 Todėl reikia pripažinti, kad šiomis aplinkybėmis TV2 A/S yra suinteresuota pareikšti ieškinį tiek dėl ginčijamo sprendimo visiško panaikinimo, tiek dėl jo panaikinimo iš dalies.

72 Šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad, pirma, ši byla, susijusi su sprendimu pripažinti iš dalies suderinamos ir iš dalies nesuderinamos su bendrąja rinka pagalbos egzistavimą, skiriasi nuo bylų, kuriose buvo išplėtota teismo praktika, dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo tam tikromis aplinkybėmis pripažįstanti pagalbos gavėjo pareikštą ieškinį dėl Komisijos sprendimo, kuriame pagalbos priemonė pripažįstama visiškai suderinama su bendrąja rinka, panaikinimo nepriimtinu (2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Nuove Industrie Molisane prieš Komisiją*, T-212/00, Rink. p. II-347 ir šio sprendimo 62 punkte minėtas sprendimas *Sniace prieš Komisiją*).

73 Antra, reikia pažymėti, kad sąlygos, kuriomis Komisija nagrinėjamu atveju įvertino aptariamos pagalbos suderinamumą, draudžia nagrinėti TV2 A/S ieškinio priimtinumo klausimą ginčijamą sprendimą padalijant į dvi dalis: vieną, kurioje ginčijamos priemonės kvalifikuojamos kaip iš dalies nesuderinama su bendrąja rinka valstybės pagalba, o kitą, kurioje jos kvalifikuojamos kaip iš dalies suderinama valstybės pagalba.

74 Ginčijamame sprendime Komisija patikrino, ar visos aptariamos valstybinio finansavimo priemonės tiriamu laikotarpiui sudarė sumą, viršijančią su bendra ekonominės svarbos paslauga susijusias realias sąnaudas. Taigi institucija minėtas priemones įvertino bendrai ir atliko skaičiavimą, kuris parodė *in fine* 628,2 milijonų DKK perteklinę kompensaciją, laikytiną nesuderinama, o atsižvelgus į šią sumą vėliau buvo nustatyta suderinamos pagalbos suma. Todėl Komisijos analizė atskleidžia ir ginčijamų priemonių suderinamumo ir nesuderinamumo kvalifikavimo tarpusavio priklausomybę ir neatsiejamą pobūdį.

75 Ši situacija taip pat skiriasi nuo tos, kurioje Bendrijos teismas dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo pripažino nepriimtinu pagalbos gavėjo pareikštą ieškinį dėl Komisijos sprendimo panaikinimo tiek, kiek jo rezoliucinės dalies specialioje nuostatoje individualiai nagrinėjama viena iš trijų finansavimo priemonių pripažįstama suderinama su bendrąja rinka (šio sprendimo 67 punkte minėto sprendimo *Salvat père & fils ir kt. prieš Komisiją* 48 punktas).

76 Be to, dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo, *in fine,* 66 punkte, TV2 A/S suinteresuotumas pareikšti ieškinį negali būti paneigtas Komisijos argumentu dėl tariamai teigiamo ginčijamo sprendimo ir sprendimo dėl rekapitalizacijos bendrojo galutinio poveikio.

77 Bet kuriuo atveju, net ir tariant, kad reikėtų išnagrinėti TV2 A/S ieškinio dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo priimtinumą, nes ginčijamame sprendime ginčijamos priemonės pripažįstamos valstybės pagalba iš dalies nesuderinama su bendrąja rinka ir šios priemonės pripažįstamos iš dalies suderinamomis, ieškinys dėl to netampa mažiau priimtinu, net atsižvelgiant į pastarąjį pripažinimą.

78 Reikia priminti, kad ieškovė gali remtis interesu, susijusiu su būsima teisine situacija, su sąlyga, jei įrodo, kad ši situacija jau yra kelianti grėsmę. Todėl ieškovė negali remtis būsimomis neaiškiomis situacijomis, kad pateisintų savo suinteresuotumą prašyti panaikinti ginčijamą aktą (1992 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NBV ir NVB prieš Komisiją*, T-138/89, Rink. p. II-2181, 33 punktas.)

79 Iš teismo praktikos, išplėtotos nagrinėjant pagalbos gavėjo pareikštus ieškinius dėl Komisijos sprendimo pripažinti nagrinėjamą pagalbą visiškai suderinama su bendrąja rinka arba pripažinti suderinama vieną iš trijų ginčijamų finansavimo priemonių panaikinimo, matyti, kad suinteresuotumas pareikšti ieškinį gali būti kildinamas iš akivaizdžios „galimybės“, jog ieškovių teisinė situacija bus paveikta ieškiniais (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 67 punkte minėto sprendimo *Salvat père & fils ir kt. prieš Komisiją* 43 punktą) arba iš to, jog ieškinių „galimybė“ yra atsiradus ir esama (šio sprendimo 62 punkte minėto sprendimo *Sniace prieš Komisiją* 28 punktas) ieškinio pateikimo Bendrijos teismui dieną.

80 Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad 2006 m. lapkričio 10 d. pastabose ir vėliau per teismo posėdį TV2 A/S nurodė, ir jai dėl to nebuvo prieštaraujama, jog jai kartu su Danijos Karalyste 2006 m. vasarį *Viasat* pareiškė ieškinį *Østre Landsret* (Rytų apygardos teisme), prašydama, kad iš jų solidariai arba atskirai *Viasat* būtų priteista sumokėti 200 milijonų DKK sumą, motyvuodama tuo, kad apie valstybės pagalbą nebuvo pranešta Komisijai, ir todėl ši neteisėta pagalba leido TV2 A/S pardavinėjant reklamos laiką naudoti žemų kainų strategiją ir taip padaryti žalą *Viasat*.TV2 A/S pažymėjo, ir dėl

to jai taip pat nebuvo prieštaraujama, kad procesas *Østre Landsret* buvo sustabdytas laukiant Pirmosios instancijos teismo sprendimų bylose, susijusiose su ginčijamo sprendimo teisėtumu.

81 Nors aišku, kad TV2 A/S Pirmosios instancijos teismui pateikė ieškinį dėl panaikinimo prieš *Viasat* pradedant procesą nacionaliniame teisme, Pirmosios instancijos teismas mano, jog akivaizdi jau atsiradusio ir aktualaus pobūdžio ieškinio nacionaliniame teisme galimybė TV2 A/S ieškinio pateikimo dieną nagrinėjamu atveju tikrai yra įrodyta ta aplinkybe, kad ši galimybė, neišlikusi tik galimybe, konkrečiai pasireiškė *Viasat* ieškiniu, kuris šiuo metu nagrinėjamas nacionaliniame teisme ir kurio nagrinėjimas yra sustabdytas laukiant Pirmosios instancijos teismo sprendimo.

82 Todėl TV2 A/S yra suinteresuota pareikšti ieškinį dėl viso ginčijamo sprendimo panaikinimo, t. y. taip pat ir dėl sprendimo dalies, kurioje ginčijamos priemonės pripažįstamos iš dalies suderinama su bendrąja rinka valstybės pagalba.

83 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad šie ieškiniai dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo yra priimtini.

Dėl esmės

84 Ieškiniuose T-309 ir T-317 nurodomi devyni pagrindai. Pirmasis pagrindas yra susijęs su teisės į gynybą pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su EB 87 straipsnio 1 dalies

pažeidimu, nes lėšos iš licencinio mokesčio ir pajamos iš reklamos, kurios TV2 buvo pervestos per TV2 fondą, nėra valstybinės lėšos. Trečiasis pagrindas susijęs su klaida apskaičiuojant perteklinę kompensaciją. Ketvirtasis pagrindas – su teiginiu, kad tariamai perteklinė kompensacija yra pagrįsta nauda. Penktasis pagrindas susijęs su tuo, jog, nesant kryžminio subsidijavimo, perteklinė kompensacija nėra valstybės pagalba. Šeštasis pagrindas susijęs su valstybės pagalbos nebuvimu, nes valstybinis finansavimas atitiko privataus rinkos ekonomikos investuotojo kriterijų. Septintasis pagrindas – su tuo, kad perteklinė kompensacija sudarė rezervą, būtiną su viešosiomis paslaugomis susijusiems įgaliojimams įgyvendinti. Aštuntasis pagrindas susijęs su pagalbos iš TV2 A/S susigrąžinimo neteisėtumu ir teisėtų lūkesčių ir teisinio saugumo principų pažeidimu. Devintasis pagrindas – su ginčijamo sprendimo neteisėtumu, nes jame liepiama sumokėti palūkanas.

85 Ieškinyje byloje T-329/04 nurodomi trys pagrindai. Pirmasis pagrindas susijęs su klaidingu TV2 su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų priskyrimu bendros ekonominės svarbos paslaugoms (toliau – BESP) kvalifikacija. Antrasis pagrindas susijęs su sėkmingai veikiančio komercinio operatoriaus kriterijaus komunikato dėl transliacijos 58 punkto prasme netinkamumu, vertinant reklamos laiko pardavimo kryžminį subsidijavimą, finansuojant viešąją paslaugą, ir tuo, kad šis vertinimas turi būti atliekamas pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į TV2 veiklos sėkmingumą. Trečiasis pagrindas susijęs su pajamų padidinimo kriterijaus netinkamumu, vertinant šį kryžminį subsidijavimą.

86 Ieškinyje byloje T-336/04 nurodomi aštuoni pagrindai. Pirmasis pagrindas susijęs su EB 86 straipsnio 2 dalies, EB 87 ir EB 88 straipsnių pažeidimu todėl, kad pagalba, kuri buvo neteisėta, nes apie ją nebuvo pranešta, buvo pripažinta suderinama. Antrasis pagrindas susijęs su tuo, kad TV2 su viešosiomis paslaugomis susiję įgaliojimai buvo klaidingai priskirti BESP. Trečiasis pagrindas susijęs su EB 86 straipsnio 2 dalies, EB 87 ir EB 88 straipsnių ir Amsterdamo protokolo pažeidimu tuo, kad nagrinėjama

valstybės pagalba buvo patvirtinta remiantis pajamų padidinimo kriterijumi ir tuo, kad įrodinėjimo našta buvo perkelta SBS. Jis taip pat susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida. Ketvirtasis pagrindas susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida taikant pajamų padidinimo kriterijų. Penktasis pagrindas susijęs su atsižvelgiant į Komisijos abejones neteisėtu EB 86 straipsnio 2 dalies taikymu. Šeštasis pagrindas susijęs su akivaizdžiai klaidingu EB 86 straipsnio 2 dalies taikymu *TV2 Zulu* suteiktai pagalbai. Septintasis pagrindas susijęs su realių sąnaudų proporcingumo TV2 su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams tyrimo nebuvimu. Aštuntasis pagrindas susijęs su EB 86 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir akivaizdžių klaidų Komisijai vertinant Danijos atliktą TV2 su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų įgyvendinimo viešąją kontrolę.

87 Pirmosios instancijos teismas mano, kad, pirma, reikia kartu nagrinėti ieškinio byloje T-329/04 pirmąjį pagrindą ir ieškinio T-336/04 antrąjį pagrindą dėl to, kad TV2 su viešąja paslauga susiję įgaliojimai buvo klaidingai priskirti BESP.

Dėl ieškinio byloje T-329/04 pirmojo pagrindo ir ieškinio byloje T-336/04 antrojo pagrindo dėl TV2 su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų klaidingo priskyrimo BESP ginčijamame sprendime

— Šalių argumentai

88 Šiais pagrindais SBS ir *Viasat* prieštarauja ginčijamam sprendimui, nes Komisija laikė TV 2 su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų apibrėžimą priimtiną BESP sąvokos atžvilgiu. Šis apibrėžimas yra per platus ir netikslus.

89 SBS pažymi, kad, atsižvelgiant į siekiamus tikslus, apibrėžti TV 2 su viešąja paslauga susiję įsipareigojimai palieka šiam transliuotojui laisvę pasirinkti priemones ir suteikia galimybę valstybės finansuojamų viešųjų paslaugų sričiai priskirti bet kokią veiklą.

90 Viešoji paslauga turėtų apimti tik pelno neduodančias televizijos programas bent bendrai, t. y. iš valstybės ir reklamos laiko pardavimų finansuojamų visuomeninių transliuotojų atveju. Iš tikrųjų visuomeninis transliuotojas, pasinaudojęs bendru finansavimu, bus būtinai priverstas nuleisti reklamos kainas tam, kad sumažintų komercinių operatorių pajamas.

91 TV2 viešųjų paslaugų apibrėžimas negali būti priimtinas, nes jame neišskiriami Danijos įstatymu komerciniams transliuotojams numatyti įpareigojimai.

92 Be to, Komisija neteisingai išnagrinėjo *TV2* su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, nes nenagrinėjo šių įgaliojimų 1995–2000 m. laikotarpiu.

93 Be to, viešosiomis paslaugomis laikyti visas TV2 programas yra nesuderinama su komunikatu dėl transliacijos, nes šioms programoms nereikalingos „papildomos“ sąnaudos šio komunikato 44 straipsnio prasme. Net jeigu platus transliacijos viešųjų paslaugų apibrėžimas būtų priimtinas, visas šias transliacijos sąnaudas laikyti

susijusiomis su viešosiomis paslaugomis prieštarautų EB 86 straipsnio 2 daliai. Iš tikrųjų toks aiškinimas pažeistų sąlygą, pagal kurią tik transliuotojo sąnaudos, „kurių jis paprastai nepatirtų“, gali būti atlyginamos.

94 *Viasat* teigia, kad didelė TV2 programų tinklelio dalis niekuo nesiskyrė nuo *Viasat* ar SBS A/S programų tinklelių. Komisija privalėjo išsamiai išanalizuoti TV2 programų kategorijas, palyginti jas su komercinių televizijų kanalų kategorijomis ir taip nustatyti kategorijas, turinčias viešųjų paslaugų turinį.

95 Komisija, palaikoma TV2 A/S, Danijos Karalystės ir UER, teigia, kad ieškovių pozicija pagrindžiama išimtinai ribota BESP sąvokos koncepcija. Ji primena valstybėms narėms pripažįstamą laisvę apibrėžti BESP, kuri, kalbant apie transliacijos sritį, apibrėžiama Amsterdamo protokole. Ji primena, kad apibrėžiant BESP jos kontrolės užduotis apsiriboja patikrinimu, ar šis apibrėžimas nėra akivaizdžiai klaidingas.

96 Ji pažymi, kad TV2 su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų apibrėžimas nėra nei neaiškus, netikslus ar neįprastas, palyginti su apibrėžimais kitose valstybėse narėse. Ieškovių kaltinimas iš tiesų nukreiptas ne į šio apibrėžimo tikslumą, o į TV2 patikėtų įgaliojimų apimtį. Teiginys, kad transliacijos BESP gali būti taikoma tik pelno neduodančioms laidoms, yra klaidingas. Argumentas, kad ieškovės siūlė tokias pačias

programas kaip ir TV2, yra nepagrįstas, ir bet kuriuo atveju teigti, jog TV2 produkcija negali būti laikoma BESP, nes komerciniai transliuotojai siūlė panašaus pobūdžio programas, būtų pernelyg paprasta.

97 Dėl kritikos, susijusios su tuo, kad turėjo palyginti atitinkamas TV2 ir komercinių transliuotojų programas, Komisija nurodo, kad tai jai nepriklauso. Valstybės narės nustato su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų apimtį ir šiuo atžvilgiu turi plačią diskreciją.

98 Dėl tariamo TV2 įpareigojimų panašumo su komerciniams kanalams nustatytais įpareigojimais Komisija pabrėžia, kad iš ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamosios dalies matyti, jog tik TV2 akivaizdžiai pagal įstatymą privalo įgyvendinti su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus. Todėl šie įpareigojimai peržengia sąlygas, nuo kurių priklauso leidimo transliuoti gavimas.

99 Be to, aplinkybė, kad TV2 gauna bendrą finansavimą, yra nereikšminga apibrėžiant BESP, nes tai svarbu tik nagrinėjant proporcingumą. Komisiją pabrėžia, kad publikos, kaip rinkos dalies, laimėjimas nėra viešųjų paslaugų transliuotojo tikslas.

100 Galiausiai dėl argumento, susijusio su komunikato dėl transliacijos 44 punktu, Komisija teigia, kad įgyvendinant su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, iš transliuotojo reikalaujančius parengti programas, atitinkančias tam tikrus kriterijus, ir,

atsižvelgiant į aplinkybę, jog pripažinta, kad šie įgaliojimai gali reikšti subalansuotos ir įvairios programos pateikimą, visos pagal šiuos įgaliojimus sudarytos programos turi būti laikomos „papildomomis“ minėto 44 punkto prasme.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

101 Pirma, reikia priminti, kad, kaip nurodyta teismo praktikoje (šiuo klausimu žr. 1997 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *FFSA ir kt. prieš Komisiją*, T-106/95, Rink. p. II-229, 99 punktą) ir kaip Komisija išdėstė 2000 m. rugsėjo 20 d. Komunikate dėl Europos bendros svarbos paslaugų (COM(2000) 580 galutinis, 22 punktas), valstybės narės turi didelę diskreciją apibrėžti, kas, jų manymu, yra laikoma BESP. Todėl tai, kaip valstybės narės apibrėžia šias paslaugas, Komisija gali ginčyti tik akivaizdžios klaidos atveju (generalinio advokato P. Léger išvados, pateiktos byloje, kurioje 2002 m. vasario 19 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą *Wouters ir kt.*, C-309/99, Rink. p. I-1577, I-1583, 162 punktas; 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Olsen prieš Komisiją*, T-17/02, Rink. p. II-2031, 216 punktas).

102 BESP svarba Europos Sąjungai ir būtinybė užtikrinti šių paslaugų gerą veikimą buvo pabrėžta Amsterdamo sutartimi į EB sutartį įrašant 16 straipsnį (šiuo klausimu žr. generalinio advokato S. Alber išvados, pateiktos byloje, kurioje 2001 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą *TNT Traco*, C-340/99, Rink. p. I-4109, I-4112, 94 punktą; generalinio advokato F.G. Jacobs išvados, pateiktos byloje, kurioje 2001 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Rink. p. I-8089, I-8094, 175 punktą ir 2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *GEMO*, C-126/01, Rink. p. I-13769, I-13772, 124 punktą ir generalinio advokato Poiares Maduro išvados, pateiktos byloje, kurioje 2006 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą *FENIN prieš Komisiją*, C-205/03 P, Rink. p. I-6295, I-6297, 26 punkte esančią 35 išnašą; taip pat žr. 2001 m. gegužės 28 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties byloje *Poste Italiane prieš Komisiją,* T-53/01 R, Rink. p. II-1479, 132 punktą).

103 Konkrečiai dėl transliacijos BESP Teisingumo Tesimas 1974 m. balandžio 30 d. prejudiciniame sprendime *Sacchi* (155/73, Rink. p. 409), kuriame, be kita ko, buvo sprendžiamas klausimas, ar valstybės narės įmonei suteikta išimtinė teisė transliuoti įvairias televizijos laidas, net reklamos tikslais, yra konkurencijos normų pažeidimas, iš esmės pripažino, kad valstybės narės gali teisėtai apibrėžti transliacijos BESP, apimančią bendro pobūdžio programos transliaciją. Iš tikrųjų šiame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad „Sutartis nedraudžia valstybėms narėms viešojo ne ekonominio pobūdžio intereso tikslais televizijos laidoms <…> netaikyti konkurencijos taisyklių, suteikiant išimtinę teisę vienai ar kelioms įstaigoms“ (minėto sprendimo *Sacchi* 14 punktas, taip pat žr. generalinio advokato G. Reischl išvados šioje byloje, Rink. p. 433, p. 445, antrąją-penktąją pastraipas ir generalinio advokato P. Léger išvados byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 101 punkte minėtas sprendimas *Wouters ir kt.*, 163 punktą).

104 Be to, Amsterdamo protokole valstybės narės, pareikšdamos, kad „valstybių narių visuomeninė transliacijos sistema yra tiesiogiai susijusi su kiekvienos visuomenės demokratiniais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais bei su poreikiu išlaikyti žiniasklaidos pliuralizmą“, tiesiogiai padarė nuorodą į jų sukurtą visuomeninės transliacijos sistemą, kurios tikslas transliuoti visiems šių valstybių gyventojams bendras televizijos programas.

105 Galiausiai reikia priminti, kad Taryba ir valstybės narės 1999 m. sausio 25 d. rezoliucijoje dėl visuomeninės transliacijos (OL C 30, p. 1) dar kartą patvirtino transliacijos BESP svarbą.

106 Šioje rezoliucijoje valstybės narės „manydamos, kad visuomeninė transliacija, atsižvelgiant į bendram gėriui jos užtikrinamas kultūrines, socialines ir demokratines funkcijas, yra ypač svarbi užtikrinant demokratiją, pliuralizmą, socialinę vienybę ir kultūrinius bei kalbinius skirtumus, <...> pabrėždamos, kad platus programų

pasirinkimas, siūlomas naujoje žiniasklaidos aplinkoje, sustiprina bendrų visuomeninio transliuotojo įsipareigojimų svarbą (ir) primindamos patvirtinimą dėl valstybių narių kompetencijos suteikiant teisę teikti (Amsterdamo protokole) nurodytą paslaugą ir ją finansuojant“, pažymėjo ir dar kartą patvirtino, kad minėtas protokolas įtvirtino „(jų) siekį <…> išskirti visuomeninę transliaciją“, kad „visuomeninė transliacija (turi) užtikrinti platų programų pasirinkimą remiantis valstybių narių nustatytais įsipareigojimais, kad pasiektų visą visuomenę“ ir kad „šioje situacijoje yra teisėta, kad visuomeninė transliacija siekia būti prieinama plačiajai visuomenei“.

107 Ši galimybė valstybėms narėms plačiąja prasme apibrėžti transliacijos BESP, apimant bendro pobūdžio programų transliaciją, negali būti paneigta aplinkybės, kad visuomeninis transliuotojas, be kita ko, vykdo komercinę veiklą, pavyzdžiui, parduoda reklamos laiką.

108 Iš tikrųjų toks paneigimas susietų transliacijos BESP apibrėžimą su jos finansavimo būdu. Tačiau BESP iš esmės apibrėžiama atsižvelgiant į jos siekiamą užtikrinti bendrąjį interesą, o ne į priemones, kurios užtikrina jos teikimą. Kaip tai komunikato dėl transliacijos 36 punkte nurodo Komisija, „su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų apibrėžimo klausimo nereikia painioti su šioms paslaugoms teikti pasirinkto finansinio mechanizmo klausimu“.

109 Dėl šių priežasčių SBS ir *Viasat* klaidingai teigia, kad transliacijos BESP turėtų apimti tik pelno neduodančias televizijos programas, bent tuo atveju, kai visuomeninis transliuotojas finansuojamas bendrai. Dėl teiginio, kad bendrai finansuojamas, įgaliotas

teikti plačiai kokybiškai apibrėžiamą BESP, transliuotojas bus neišvengiamai priverstas pardavinėdamas reklamos laiką taikyti dirbtinai sumažintas kainas ir taip, pasinaudodamas valstybiniu viešosios paslaugos finansavimu, subsidijuoti savo komercinę veiklą, turi būti atmestas kaip paremtas prielaida. Iš tikrųjų toks elgesys yra tik tikėtinas, ir valstybėms narėms priklauso užkirsti jam kelią, o Komisijai, jei taip atsitiktų, taikyti sankcijas.

110 Dėl ieškovių nuorodos į komunikato dėl transliacijos 44 punkto antrą sakinį, pagal kurį „kokios bebūtų (pareigos teikti viešąsias paslaugas), už jas gali būti atlyginama, jei transliuotojas patiria papildomų išlaidų, kurių paprastai nepatirtų“, Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad šiuo sakiniu visiškai nesiekiama, remiantis iš „papildomų“ sąnaudų nuorodos kylančiu tariamu siūlymu, jog būtinai egzistuoja „ne papildomos“ sąnaudos, užkirsti kelio galimybei plačiai apibrėžti transliacijos BESP ir galimybei finansuoti visas visuomeninio transliuotojo sąnaudas.

111 Komunikato dėl transliacijos 44 punktu siekiama tik visas numatomas situacijas, – nuo siaurai ir grynai kiekybiškai apibrėžtos transliacijos BESP iki plačiai kokybiškai apibrėžtos transliacijos BESP, – leidžiančiais aprėpti terminais išreikšti teikiant viešąją paslaugą patirtų išlaidų kompensavimui taikytiną proporcingumo reikalavimą. Todėl, kaip tai išreiškia Komisija, kad visos plačiai ir kokybiškai apibrėžtos transliacijos BESP parengtos programos yra „papildomos“ komunikato dėl transliacijos 44 punkto prasme, ir todėl, priešingai nei teigia ieškovės, nėra klaidinga laikyti, kad visos BESP įgalioto teikti transliuotojo sąnaudos yra „papildomos“ ir gali būti valstybės finansuojamos.

112 Pirmosios instancijos teismas priduria, kad sutikti su ieškovių pozicija reikštų *de facto* pasmerkti visuomeninių televizijų sistemas, kuriose visuomeniniai transliuotojai neturi galimybės būti finansuojami iš reklamos, ir todėl visų savo sąnaudų atžvilgiu yra visiškai priklausomi nuo valstybės pagalbos. Iš tikrųjų, ieškovių nuomone, net ir šiais atvejais kai kurios sąnaudos, t. y. tariamos „ne papildomos sąnaudos“, kurių buvimą ieškovės norėtų išvesti iš komunikato dėl transliacijos 44 punkto formuluotės, negalėtų būti valstybės kompensuojamos. Būtent tai ir paaiškino Komisija, nurodžiusi, kad ieškovių pozicija reiškia, jog tuo atveju, jei nebūtų teikiama valstybės pagalba, TV2 vis dėlto tebeveiktų kaip privačiomis lėšomis finansuojamas transliuotojas, o tai galima paneigti realiais faktais.

113 Iš visų anksčiau nurodytų argumentų matyti, kad valstybių narių kompetencija apibrėžti transliacijos BESP plačiai, kokybiškai, kaip apimančią įvairaus pobūdžio programas, negali būti paneigta, kaip ir negali būti paneigta galimybė šioms valstybėms narėms pasinaudoti reklamos finansavimu šios BESP finansavimo tikslais.

114 Antra, reikia išnagrinėti, ar Komisija padarė klaidą ginčijamame sprendime laikydama, kad Danijos Karalystės BESP, kurią įgaliota teikti TV2, apibrėžimas galėjo būti priimtinas.

115 Ginčijamo sprendimo 84 konstatuojamoje dalyje Komisija pareiškė, kad pagal (Danijos) įstatymą TV2, kaip viešųjų paslaugų misijos vykdytojai, yra patikėta „televizija, radiju, internetu ir pan. Danijos gyventojams užtikrinti plačią programų ir paslaugų pasiūlą, įskaitant informavimą apie naujienas ir švietimo, mokymo, meno ir pramogų sritis“. Šioje konstatuojamoje dalyje Komisija nurodė 15 konstatuojamąją dalį, kurioje cituojamas Danijos įstatymas, numatantis, kad „(TV2) transliuojamos programos turi būti kokybiškos, visapusiškos ir įvairios“, kad „planuojant programas turi būti

kreipiamas ypatingas dėmesys į informacijos ir žodžio laisvę“ ir kad „taip pat turi būti skiriama daug dėmesio danų kalbai ir kultūrai“.

116 Ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamoje dalyje Komisija manė, kad „nors TV2 transliacijos pareiga yra kokybinė ir jos apibrėžimas pakankamai platus, <…> toks „platus“ apibrėžimas neprieštarauja Komunikatui dėl transliacijos“ (pataisytas vertimas).

117 Pirmosios instancijos teismas mano, kad šis Komisijos vertinimas nėra klaidingas. Žinoma, Danijos valdžios institucijų nustatytas apibrėžimas yra platus, nes būdamas iš esmės kokybinis, leidžia transliuotojui savo nuožiūra sudaryti programų tinklelį. Tačiau jos negali būti kaltinamos netikslumu, kaip tai teigia ieškovės. Priešingai, TV2 įgaliojimas yra visiškai aiškus ir tikslus: pasiūlyti visai Danijos visuomenei kokybišką, visapusišką ir įvairią televizijos programą.

118 Be to, tiek, kiek dėl šio kaltinimo netikslumu ieškovės siekė užginčyti Danijos valdžios institucijų TV2 suteiktą laisvę konkrečiai apibrėžti savo programą, konstatuotina, kad nėra nenormalu, o priešingai, įprasta, kad visuomeninis transliuotojas, su sąlyga, kad laikysis jam, kaip įgaliotam teikti televizijos BESP operatoriui nustatytų kokybinių reikalavimų, naudojasi redagavimo nepriklausomybe nuo politinių jėgų renkantis konkrečias programas. Šiuo atžvilgiu į bylą Komisijos pusėje įstojusi šalis UER teisingai

pabrėžia visuomeninės transliacijos redagavimo nepriklausomybės nuo politinių jėgų svarbą saviraiškos laisvei, kuri 2000 m. gruodžio 7 d. paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 11 straipsnyje ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 straipsnyje apibrėžiama kaip apimanti „laisvę turėti savo įsitikinimus, gauti bei skleisti informaciją ir idėjas valdžios institucijoms nekliudant ir nepaisant valstybių sienų“.

119 Dėl aplinkybės, kad Komisija privalėjo laikytis TV2 su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų apibrėžimo, numatyto 2000 m. galiojusioje Įstatymo dėl transliacijos redakcijoje, Pirmosios instancijos teismas mano, jog nematyti, kad šiame apibrėžime, kurį Komisija panaudojo ginčijamo sprendimo 15 konstatuojamojoje dalyje ir kuris iš tikrųjų yra susijęs su Įstatymo dėl transliacijos konsoliduota versija Nr. 203, paskelbta 2001 m. kovo 22 d., teisingai neatsižvelgiama į TV2 pavestus su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus per laikotarpio dalį iki 2000 m., per kurią buvo atliekamas tyrimas. Todėl tiek šis apibrėžimas, tiek anksčiau taikytinas apibrėžimas (nurodytas 1994 m. birželio 24 d. Įstatymo dėl transliacijos konsoliduotoje versijoje Nr. 578) nustato tuos pačius „kokybės, visapusiškumo, ir įvairumo“ reikalavimus, kurie yra esminiai kokybiniai TV2 patikėtos visuomeninės transliacijos reikalavimai. Be to, abiems apibrėžimams bendra tai, kad jie nurodo, jog šie reikalavimai taikytini visai TV2 transliacijos veiklai.

120 Kalbant apie ieškovių kaltinimus, susijusius su tuo, kad TV2 viešosios paslaugos apibrėžimas nėra priimtinas, nes nesiskiria nuo komerciniams transliuotojams įstatymu numatytų pareigų, Komisija ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamoje dalyje teigia, kad reikia skirti leidimo sąlygas, kurias komercinė televizijos bendrovė turi tenkinti remiantis bendruoju interesu nuo valstybinei ar privačiai įmonei valstybės

pavestos bendrojo intereso užduoties. Akivaizdu, kad TV2 tokia užduotis buvo pavesta ir kad ji viršija bet kuriam komerciniam transliuotojui Danijos teisės nustatytų pareigų ribas. Be to, Komisija aiškina, kad tarp ieškovių tik SBS A/S taikytina Danijos teisė, ir todėl tik ji gali remtis šiuo argumentu, nes *SBS Ltd* ir *Viasat* vykdo savo veiklą pagal Didžiosios Britanijos leidimus ir todėl joms netaikytini Danijos įstatymai.

121 Pirmosios instancijos teismas mano, kad šie Komisijos argumentai yra tikslūs. Jei SBS A/S, kaip bet kuris transliuotojas, kuriam taikytini Danijos įstatymai, kad gautų leidimą transliuoti, galėjo prisiimti tam tikrus siekiant įgyvendinti bendrąjį interesą nustatytus ir ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamoje dalyje primintus įsipareigojimus, pavyzdžiui, įsipareigoti bent vieną valandą per parą transliuoti vietines programas ir didžiąją savo programų dalį transliuoti danų kalba arba Danijos visuomenei, šie įsipareigojimai negali būti prilyginti TV2 nustatytoms visuomeninėms pareigoms. Pastarosiomis siekiama, kad visai Danijos visuomenei būtų pateikiama įvairi ir kokybės, visapusiškumo ir įvairumo reikalavimus tenkinanti programa. Jos sąlygoja visą TV2 televizinę veiklą ir yra labiau įpareigojančios, nei minimalios Danijos įstatymu numatytos pareigos leidimui transliuoti išduoti. Todėl Komisija ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamoje dalyje teisingai atmetė ieškovių argumentą, susijusį su vienodo požiūrio principo pažeidimu.

122 Argumentą, susijusį su tuo, kad TV2 neturėtų būti pripažįstamas visuomeninio kanalo statutas, nes jo programa nesiskiria nuo komercinių kanalų programų, ir su tuo, jog Komisija turėjo atlikti palyginamąjį atitinkamų TV2 ir kitų komercinių kanalų programų tyrimą, reikia atmesti.

123 Priimti šį argumentą ir programų palyginamojo tyrimo pagrindu susieti transliacijos BESP apibrėžimą su komercinių transliuotojų programų katalogu, reikštų atimti iš valstybių narių kompetenciją apibrėžti viešąsias paslaugas. Iš esmės BESP apibrėžimas tikrai priklauso nuo komercinių operatorių ir jų sprendimų transliuoti arba ne tam tikras programas. Kaip teisingai pastebi TV2 A/S, valstybės narės, apibrėždamos su viešosiomis paslaugomis susijusius transliacijos įgaliojimus, negali būti varžomos komercinių televizijų kanalų veiklos.

124 Iš visų anksčiau pateiktų argumentų matyti, kad ieškovės neįrodė, jog Komisija klaidingai manė, kad platus ir kokybinis TV2 teikiamos transliacijos BESP apibrėžimas nebuvo akivaizdžiai klaidingas ir todėl galėjo būti priimtas.

125 Todėl ieškinio byloje T-329/04 pirmasis pagrindas ir ieškinio byloje T-336/04 antrasis pagrindas turi būti atmesti.

126 Pirmosios instancijos teismas mano, kad toliau reikia iš eilės nagrinėti ieškinių bylose T-309/04 ir T-317/04 pirmąjį ir antrąjį pagrindus, iš kurių pirmasis susijęs su teisės į gynybą pažeidimu, o antrasis – su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes lėšos iš licencinio mokesčio ir TV2 per TV2 fondą pervestos pajamos iš reklamos nėra valstybinės lėšos.

Dėl ieškinių bylose T-309/04 ir T-317/04 pirmojo pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu

— Šalių argumentai

127 Danijos Karalystė ir TV2 A/S teigia, kad iš esmės ginčijamame sprendime Komisija išreiškė poziciją tokiais klausimais, kurie nebuvo svarstyti sprendime pradėti procedūrą, ir jei nebūtų buvusi pažeista teisė į gynybą, ginčijamas sprendimas būtų buvęs kitoks, ir kad dėl įvairių konkrečių aplinkybių Komisija turėjo aiškiau pareikšti nuomonę sprendime pradėti procedūrą.

128 Pirma, sprendimas pradėti procedūrą supažindino su formalios tyrimo procedūros dalyku, t. y., patikrinti, ar tariamai perteklinė kompensacija per tiriamąjį laikotarpį iš tikrųjų padėjo kryžminamai subsidijuoti TV2 komercinę veiklą. Sprendime pradėti procedūrą nebuvo pasiremta privataus rinkos ekonomikos investuotojo principu (toliau – PREIP) kaip svarbiu teisiniu elementu. Be to, šį sprendimą reikėjo suprasti taip, kad Komisija neketino specialiai nagrinėti, ar buvo laikytasi PREIP. Todėl jo turinyje nėra išsamaus argumentavimo dėl to, ar buvo laikytasi PREIP tariamai perteklinės kompensacijos atžvilgiu. Vis dėlto Komisija ginčijamame sprendime pasisakė dėl to, ar Danijos Karalystė pasielgė kaip privatus rinkos ekonomikos investuotojas.

129 Antra, teigiama, kad Komisija būtų kitaip įvertinusi bylą, jei Danijos Karalystė būtų galėjusi pateikti savo argumentus ir susijusius dokumentus. Iš tikrųjų ginčijamas

sprendimas yra visų pirma grindžiamas Danijos Karalystės pateiktos informacijos, kad įrodytų jog buvo laikytasi PREIP, trūkumu.

130 Trečia, Komisija niekada neteigė, kad perteklinė viešosios įstaigos teikiant viešąją paslaugą patirtų išlaidų kompensacija, jei nebuvo kryžminio subsidijavimo, gali būti su Sutartimi nesuderinama valstybės pagalba. To nematyti komunikate dėl transliacijos, pagal kurį perteklinė kompensacija virsta problema tik kryžminio komercinės veiklos subsidijavimo atveju (šio komunikato 58 punktas), arba kai egzistuoja kitokio pobūdžio poveikis prekybai, prieštaraujantis Bendrijos interesams (29 punkto iii papunktis). Iki sprendimo pradėti procedūrą vykęs procesas paskatino Danijos Karalystę manyti, kad perteklinė kompensacija pati savaime nebuvo laikoma problema.

131 TV2 A/S pabrėžia, kad aplinkybė, ar ji pateikė pastabas atsakydama į sprendimą pradėti procedūrą, ar ne, nėra svarbi teisės į gynybą paisymo atžvilgiu. Kadangi ji yra suinteresuotoji šalis ir, be to, sprendimu jai tiesiogiai daromas neigiamas poveikis, yra akivaizdžiai suinteresuota, kad būtų laikomasi sprendime pradėti procedūrą nubrėžtų ribų.

132 Komisija, byloje T-309/04 iš esmės palaikoma SBS, primena, pirma, kad sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą neprivalo būti išsamiai ir detaliai išdėstyta nuomonė apie bylą. Nagrinėjamu atveju sprendime pradėti procedūrą klausimai, susiję su pertekline teikiant viešąsias paslaugas patirtų išlaidų kompensacija bei PREIP taikymu, yra išsamiai apibūdinami. Be to, pati Danijos Karalystė šio sprendimo neaiškino taip, kad buvo tiriama tik kryžminis subsidijavimas.

133 Kalbant apie TV2 A/S, kadangi ši įmonė nepateikė pastabų per formalią tyrimo procedūrą, negalima manyti, kad buvo pažeista jos teisė į gynybą.

134 Antra, Komisija nesutinka, kad Danijos Karalystės ieškinyje nurodomi su PREIP susiję elementai galėjo lemti kitokį nei ginčijamame sprendime nurodomas rezultatą.

135 Trečia, dėl tariamų ypatingų aplinkybių Komisija pabrėžia, kad Danijos valdžios institucijų dvigubas vaidmuo (kaip viešosios valdžios institucijų ir kaip tariamo investuotojo) lemia ribos, susijusios su taisyklių dėl valstybės pagalbos taikymo, nustatymą. Šios taisyklės skiriasi, atsižvelgiant į tai, ar jos taikomos valstybei kaip „viešajai valdžiai“ ar valstybei investuotojai. Komunikate dėl transliacijos nurodomos gairės tik išlaidų, patirtų įgyvendinant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, kompensavimui, o ne valstybės investicijoms į valstybinę įmonę rinkos sąlygomis. Kalbant apie išlaidų, patirtų teikiant viešąsias paslaugas, kompensavimą, pradinis teiginys būtų, kad buvo suteikta valstybės pagalba. Komisija vis dėlto patikrintų, ar taikytina EB 86 straipsnio 2 dalyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata. Kalbant apie investicijas į valstybines įmones, pagrindinė Komisijos užduotis yra įvertinti, ar valstybės įsikišimas gali būti prilyginamas privataus rinkos ekonomikos investuotojo intervencijai.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

136 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką bet kurioje prieš asmenį pradėtoje procedūroje, kurioje gali būti priimtas sprendimas asmens nenaudai, teisės į gynybą

paisymas yra vienas pagrindinių Bendrijos teisės principų, ir jį reikia užtikrinti, net jeigu nėra atitinkamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (žr. 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 234/84, Rink. p. 2263, 27 punktą; 1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-301/87, Rink. p. I-307, 29 punktą; 1990 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-142/87, Rink. p. I-959, 46 punktą ir 2000 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-288/96, Rink. p. I-8237, 99 punktą ir ten nurodytą Teismo praktiką; 2003 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją*, T-228/99 ir T-233/99, Rink. p. II-435, 121 punktą). Šis principas reikalauja, kad asmeniui, prieš kurį Komisija pradėjo administracinę procedūrą, būtų suteikta galimybė per šią procedūrą veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodomų faktų ir aplinkybių tikrumo bei tinkamumo, taip pat dėl Komisijos pagrįsti teiginiui, jog pažeista Bendrijos teisė, pateiktų dokumentų (minėto 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 27 punktas).

137 Kalbant apie įmonių valstybės pagalbos gavėjų teises, reikia pažymėti, kad administracinė procedūra valstybės pagalbos srityje vyksta tik prieš atitinkamą valstybę narę (2002 m. rugsėjo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Falck et Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 81 punktas). Įmonės pagalbos gavėjos laikomos tik šios procedūros suinteresuotomis šalimis (šio sprendimo 136 punkte nurodyto sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale et Land Nordrhein-Westfalenprieš Komisiją* 122 punktas). Iš to matyti, kad suinteresuotosios šalys, kaip nagrinėjamu atveju TV2 A/S, negalinčios naudotis teisei į gynybą prilyginamomis teisėmis, kurios pripažįstamos asmenims, kurių atžvilgiu pradėta procedūra, turi tik teisę dalyvauti administracinėje procedūroje tiek, kiek yra tinkama atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes (minėto sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją* 83 punktas; 1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airwaysir kt. prieš Komisiją*, T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405, 60 punktas ir 2006 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Kuwait Petroleum (Nederland) prieš Komisiją*, T-354/99, Rink. p. II-1475, 80 punktas).

138 Be kita ko, reikia priminti, kad pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB 88 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 6 straipsnį, kai Komisija nusprendžia pradėti formalią tyrimo procedūrą, sprendime pradėti procedūrą gali būti tik apibendrinami reikšmingos ginčytinos faktinės ir teisinės aplinkybės, pateikiamas pirminis aptariamos valstybės priemonės įvertinimas, kuriuo

siekiama nustatyti ar tai yra pagalba, ir išdėstomos priežastys, sukėlusios abejones dėl pagalbos atitikimo bendrajai rinkai (2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją*, T-269/99, T-271/99 ir T-272/99, Rink. p. II-4217, 104 punktas).

139 Sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą turi sudaryti sąlygas suinteresuotosioms šalims veiksmingai dalyvauti formalioje tyrimo procedūroje, per kurią jos galėtų pateikti savo argumentus. Dėl to pakanka, kad šalys žinotų argumentus, leidusius Komisijai preliminariai nuspręsti, kad nagrinėjama priemonė gali būti nauja su bendrąja rinka nesuderinama pagalba (2002 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Government of Gibraltar prieš Komisiją*, T-195/01 ir T-207/01, Rink. p. II-2309, 138 punktas ir šio sprendimo 138 punkte nurodyto sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 105 punktas).

140 Neatsižvelgiant net į tai, ar Danijos Karalystės ir TV2 A/S nurodomas PREIP yra svarbus vertinant viešųjų paslaugų valstybinį finansavimą valstybės pagalbos srityje, Pirmosios instancijos teismas mano, kad sprendimas pradėti procedūrą negali būti aiškinamas taip, kad ieškovės galėjo būti paskatintos padaryti išvadą, jog valstybės pagalbos draudimo atžvilgiu perteklinė kompensacija sudarytų sunkumų tik kryžminio subsidijavimo atveju, ir todėl atsisakyti toliau plėtoti argumentus, susijusius su PREIP.

141 Sprendimo pradėti procedūrą 54 punkte Komisija, remdamasi 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Ferring* (C-53/00, Rink. p. I-9067, 27 punktas), nurodo priešingai, kad finansavimo, kuriuo siekiama kompensuoti vykdant su viešąją paslaugą susijusį įsipareigojimą patirtas išlaidas, kvalifikavimas valstybės pagalba priklauso nuo atsakymo į klausimą, ar užmokestis viršija papildomas grynąsias sąnaudas, reikiamas šiam įgaliojimui įvykdyti. Komisija priduria, kad, jei pagalba yra pagrįstai proporcinga

grynosioms sąnaudoms, patirtoms įgyvendinant su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, tai reiškia, kad TV2 nebuvo suteiktas joks realus pranašumas jos konkurentų atžvilgiu. Komisija panašius teiginius nurodo ir kitose sprendimo pradėti procedūrą vietose (žr. šio sprendimo 62, 63, 79 ir 83 punktus).

142 Faktas, kad Komisija sprendime pradėti procedūrą nusprendė, jog jai reikėjo patikrinti, ar per tiriamą laikotarpį buvo atliktas kryžminis subsidijavimas (žr. sprendimo pradėti procedūrą 68 punktą), negali būti aiškinamas taip, kad nesant kryžminio subsidijavimo, nėra valstybės pagalbos. Šis Komisijos argumentas aiškintinas tuo, kad visiškai normalu, jog ji *ex post* vertindama ginčijamas priemones siekė išsiaiškinti, ar dėl šių priemonių iš tikrųjų galėjo būti atliktas kryžminis subsidijavimas per tiriamąjį laikotarpį.

143 Be to, dar kartą nepaneigiant PREIP svarbos viešosios paslaugos valstybinio finansavimo įvertinimui valstybės pagalbos normų atžvilgiu, priešingai, nei teigia Danijos Karalystė, iš sprendimo pradėti procedūrą (71 punkto paskutinis sakinys) negalima daryti išvados, kad Komisija nurodė, jog ji neketina tirti, ar buvo laikytasi PREIP. Iš tikrųjų minėto 71 punkto paskutiniame sakinyje Komisija tik pakartojo Danijos valdžios institucijų argumentą, jog jos veikė kaip privatus rinkos ekonomikos investuotojas.

144 Iš viso, kas išdėstyta anksčiau, matyti, kad Danijos Karalystė klaidingai teigia, jog sprendimas pradėti procedūrą ją paskatino per formalią tyrimo procedūrą nebeplėtoti PREIP, pagal kurį TV2 atžvilgiu ji veikė kaip privatus rinkos ekonomikos investuotojas,

pagrįstos pozicijos. Dėl tų pačių priežasčių TV2 A/S klaidingai teigia, kad Komisija per formalią procedūrą nutolo nuo sprendime pradėti procedūrą apibrėžtų tyrimo ribų.

145 Galiausiai jokia ypatinga aplinkybė neįpareigojo Komisijos aiškiau formuluoti sprendimo pradėti procedūrą. Šiuo klausimu, priešingai nei teigia Danijos Karalystė, iš komunikato dėl transliacijos nematyti, kad perteklinė kompensacija gali sukelti sunkumų tik atlikto kryžminio subsidijavimo atveju.

146 Šiomis sąlygomis, iš kurių matyti, kad nebuvo pažeistos nei Danijos Karalystės teisė į gynybą, nei siauresnio pobūdžio TV2 A/S, kaip suinteresuotosios šalies, teisės, šis pagrindas yra atmestinas.

Dėl šeštojo ieškinių bylose T-309/04 ir T-317/04 pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes lėšos iš licencinio mokesčio ir pajamos iš reklamos, TV2 pervestos per TV2 fondą, nėra valstybės lėšos

— Šalių argumentai

147 Danijos Karalystė ir TV2 A/S, palaikoma UER, teigia, kad tariama perteklinė kompensacija negali būti laikoma valstybės pagalba, nes ji buvo finansuojama iki

1997 m. per TV2 fondus pervedamomis lėšomis iš licencinio mokesčio ir pajamomis iš reklamos (toliau – pajamos iš reklamos 1995–1996 metais).

148 Licencinis mokestis mokamas naudotojų ir todėl valstybės lėšos nebuvo pervestos. Jis turėtų būti laikomas kaip dalinė įmoka, kurią naudotojai perveda tam, kad galėtų žiūrėti TV2, prilyginama mokesčiui už kabelines televizijas. Tai, kad pareiga pervesti licencinį mokestį už galimybę žiūrėti TV2 programas numatyta įstatymu, nieko nekeičia.

149 Tai, kad licencinį mokestį gauna DR, o po to šias lėšas iki 1997 m. pervedė per TV2 fondą, taip pat neturi reikšmės. Tai buvo padaryta dėl administracinių priežasčių.

150 Priežastys, dėl kurių lėšų iš licencinio mokesčio pervedimas TV2 nėra laikomas valstybės lėšų pervedimu arba valstybės pagalba, dar labiau matomos pajamų iš reklamos 1995–1996 metais pervedimui.

151 Lėšos iš licencinio mokesčio bei pajamos iš reklamos 1995–1996 metais pervestos TV2 per TV2 fondus negalėtų būti laikomos valstybės kontroliuojamomis, nes Danijos kultūros ministras nuo to momento, kai buvo nustatytas licencinio mokesčio dydis ir priimtas sprendimas dėl licencinio mokesčio paskirstymo DR ir TV2, nekontroliavo šių

lėšų taip, kad galėtų jas panaudoti kitiems tikslams. Kitaip tariant, nuo šio momento lėšos iš licencinio mokesčio yra skirtos naudoti atitinkamai DR arba TV2 veiklai.

152 Komisija, byloje T-309/04 palaikoma SBS, pirmiausia pabrėžia, jog aišku, kad Kultūros ministras nustato licencinio mokesčio, kurį privalo sumokėti visi radijo imtuvus ir televizorius turintys asmenys Danijoje, dydį. Šį licencinį mokestį gauna DR ir Kultūros ministro sprendimu gautos lėšos padalyjamos DR ir TV2 pagal susitarimą dėl žiniasklaidos priemonių, sudarytą su Danijos parlamentu (ginčijamo sprendimo 22 konstatuojamoji dalis). Kultūros ministras nustato, kada įsigalioja ir netenka galios prievolė mokėti licencinį mokestį, o nesumokėti mokesčiai gali būti surinkti išskaičiuojant iš darbo užmokesčio (ginčijamo sprendimo 23 konstatuojamoji dalis). Iki 1997 m. TV2 visas lėšas gaudavo per TV2 fondą, kurį įsteigė valstybė, siekdama suteikti TV2 pajamų.

153 Komisijos nuomone, lėšos turi būti laikomos valstybės lėšomis, jei jas kontroliuoja valstybė ir todėl jomis gali disponuoti nacionalinės valdžios institucijos. Kalbant apie TV2, dalis šiam transliuotojui tenkančio licencinio mokesčio nustatoma Kultūros ministro. Kalbant apie valstybės lėšų apibrėžimą, įprastas teismo praktikos kriterijus yra tas, kad Bendrijos teismas patikrina, ar lėšos buvo kontroliuojamos valstybės. Be to, iš to, kas nurodyta aukščiau, matyti, kad valstybė rūpinosi licencinio mokesčio surinkimu bei priverstiniu skolų išieškojimu. Pareiga sumokėti licencinį mokestį buvo numatyta visiems asmenims, turintiems radijo imtuvą ar televizorių, neatsižvelgiant į tai, ar jie mato DR ar TV2 programas. Vadinasi, tuo jis skyrėsi nuo kitų prievolių mokėti mokesčius, kaip pavyzdžiui, kabelinį abonentinį mokestį.

154 Komisija pažymi, kad tarp TV2 ir kiekvieno licencinį mokestį mokančio asmens nebuvo sutartinių santykių. Vadinasi, licencinio mokesčio sistema negali būti prilyginta byloje, kurioje 2001 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą *PreussenElektra* (C-379/98, Rink. p. I-2099), nagrinėtai situacijai.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

155 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką kvalifikuojant priemonę kaip valstybės pagalbą turi būti tenkinamos visos EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos (šio sprendimo 136 punkte minėto 1990 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 25 punktas, 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92–C-280/92, Rink. p. I-4103, 20 punktas ir 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-482/99, Rink. p. I-4397, 68 punktas).

156 EB 87 straipsnio 1 dalyje nustatytam valstybės pagalbos draudimo principui taikomos toliau nurodomos sąlygos. Visų pirma, tai turi būti valstybės įsikišimas arba įsikišimas panaudojant valstybinius išteklius. Antra, šis įsikišimas turi turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai. Trečia, juo turi būti suteiktas pranašumas pagalbos gavėjui. Ketvirta, jis turi ar gali iškreipti konkurenciją.

157 Šis pagrindas susijęs su pirmąja iš šių sąlygų, pagal kurią priemonė, kad būtų kvalifikuota valstybės pagalba, pirma, turi būti tiesiogiai arba netiesiogiai suteikta iš valstybės lėšų ir, antra, priskirta valstybei (šio sprendimo 155 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* 24 punktas, šio sprendimo 102 punkte minėto sprendimo GEMO 24 punktas ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Pearle ir kt.*, C-345/02, Rink. p. I-7139, 36 punktas).

158 Kalbant, pirma, apie licencinį mokestį, iš ginčijamo sprendimo matyti ir su tuo nėra rimtai nesutinkama, kad jo dydis buvo nustatomas Danijos valdžios institucijų (22 konstatuojamoji dalis), kad prievolė jį sumokėti nekyla iš sutartinių ryšių tarp TV2 ir jos skolininko, bet iš aplinkybės, kad turimas televizorius ar radijo imtuvas (22 ir 59 konstatuojamosios dalys), kad prireikus jis išieškomas pagal mokesčių surinkimo

normas (23 konstatuojamoji dalis), ir kad galiausiai Danijos valdžios institucijos nusprendžia, kokią licencinio mokesčio dalį pervesti TV2 (59 konstatuojamoji dalis).

159 Iš to, kas pasakyta anksčiau, matyti, kad iš licencinio mokesčio gaunamomis lėšomis disponuoja ir kontroliuoja Danijos valdžios institucijos ir, vadinasi, jos yra valstybės lėšos.

160 Antra, kalbant apie pajamas iš reklamos, Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad Danijos Karalystė ir TV2 A/S prieštarauja tik dėl pajamų iš reklamos 1995–1996 metais, nes šiais metais, priešingai nei vėlesniu laikotarpiu, TV2 reklamos laikas buvo parduodamas ne pačios TV2, o trečiosios bendrovės (TV2 Reklame A/S), ir per juos pajamos iš šios prekybos TV2 buvo pervedamos per TV2 fondą (žr. ginčijamo sprendimo 24 konstatuojamąją dalį).

161 Pirmosios instancijos teismas visų pirma konstatuoja, kad Komisija ginčijamame sprendime neatskiria pajamų iš reklamos 1995–1996 metais nuo licencinio mokesčio.

162 Iš tikrųjų, nors aiškiai pažymi skirtumą tarp reklamos pajamų apskritai ir licencinio mokesčio už televiziją (žr. ginčijamo sprendimo 10 ir 17 konstatuojamąsias dalis) ir glaustai nurodo TV2 reklamos laiko prekybos sąlygas 1995–1996 metais (žr. ginčijamo sprendimo 24 konstatuojamąją dalį), Komisija praktiškai painioja pajamas iš reklamos

1995–1996 metais su licenciniu mokesčiu. Pavyzdžiui, ginčijamo sprendimo 21 konstatuojamoje dalyje nurodomi 4 067,7 milijono Danijos kronų, Komisijos kvalifikuojamo kaip „pajamos iš licencijų“, iš tikrųjų apima pajamas iš reklamos 1995–1996 metais. Tai patvirtinama ginčijamo sprendimo 107 konstatuojamoje dalyje pateikiama lentele Nr. 1, kurioje pajamos iš reklamos 1995–1996 metais nurodomos ne šios lentelės eilutėje „grynosios pajamos iš reklamos“, o į eilutę „licencijų mokestis/TV2 fondas“ įrašyta 4 067,7 milijono Danijos kronų suma.

163 Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, konstatuoja, kad šis pajamų iš reklamos 1995–1996 metais sumų *de facto* klaidingas įskaitymas į licencinį mokestį, niekaip nepaaiškinamas *a priori* atsižvelgiant į šių dviejų finansavimo būdų skirtingą pobūdį, ginčijamo sprendimo dalyje, skirtoje įvairių TV2 naudai Danijos Karalystės patvirtintų priemonių kvalifikavimui valstybės lėšomis (57–68 konstatuojamoji dalis), konkrečiai kalbant apie reklamos pajamas niekaip nemotyvuojamas.

164 Iš tikrųjų, nors šioje ginčijamo sprendimo dalyje Komisija nagrinėja klausimą, ar licencinis mokestis (57–60 konstatuojamosios dalys) arba *ad hoc* pervestos lėšos iš TV2 fondo, kai jis buvo panaikintas 1997 metais (61 konstatuojamosios dalies antras sakinys), buvo valstybės lėšos, ji nenagrinėja pajamų iš reklamos 1995–1996 metais klausimo.

165 Be to, Pirmosios instancijos teismas mano, kad ginčijamo sprendimo 24 konstatuojamoje dalyje pateikiama nepakankama motyvacija dėl pajamų iš reklamos 1995–1996 metais sumų *de facto* klaidingo įskaitymo į licencinį mokestį. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į iš esmės skirtingą pajamų iš reklamos ir audiovizualinio licencinio mokesčio pobūdį, taip pat į tai, kad aptariamas ne bet kieno, o TV2 reklamos laiko pardavimas, ir galiausiai į tai, kad pajamos iš reklamos 1995–1996 metais visada buvo

daug mažesnės už išlaidas, patirtas teikiant viešąją paslaugą, negali būti paneigiama, kad TV2 iš tikrųjų gavo šias pajamas iš reklamos, o jų pervedimas per TV2 fondą buvo tik administracinis būdas, kuris nereiškė, kad realiai Danijos Karalystė šias sumas kontroliuoja.

166 Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad nors nagrinėjant ieškinį Pirmosios instancijos teisme Komisija ir pateikia išsamių argumentų, jog licencinis mokestis yra valstybės lėšų pobūdžio ir ypač pabrėžia sutartinių santykių nebuvimą tuo atveju, kai televizorių turintys asmenys perveda licencinį mokestį, ji neatsako į konkretų klausimą dėl pajamų iš reklamos 1995–1996 metais ir visiškai nepaneigia ieškovių kritikos, pagrįstos grynai sutartiniu šių pajamų pobūdžiu.

167 Iš anksčiau pateiktų argumentų matyti, kad ginčijamame sprendime, kalbant apie pajamų iš reklamos 1995–1996 metais traktavimą *de facto* valstybės lėšomis, Komisija pažeidė pareigą motyvuoti. Šiomis sąlygomis iš dalies reikia priimti šį pagrindą tiek, kiek jis susijęs su pajamomis iš reklamos 1995–1996 metais, ir panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek šios pajamos įskaitomos į valstybės lėšas.

168 Pirmosios instancijos teismas mano, kad vėliau reikia nagrinėti Danijos Karalystės ir TV2 A/S kaltinimą, pateiktą ieškinių T-309/04 ir T-317/04 penktajame, šeštajame ir septintajame panaikinimo pagrinduose, susijusiuose su tuo, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, nes nepakankamai ištirtos sąlygos, kuriomis Danijos Karalystė finansavo TV2 tiriamuoju laikotarpiu, ir todėl Komisija klaidingai padarė išvadą, kad buvo valstybės pagalba.

Dėl kaltinimo ieškiniuose bylose T-309/04 ir T-317/04, susijusio su nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu dėl Komisijos tyrimo pareigos pažeidimo

— Šalių argumentai

169 Danijos Karalystė ir TV2 A/S teigia, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuojamas, nes Komisija rimtai neištyrė, ar konkrečiai nuo 1995 iki 2002 m. TV2 gavo finansavimą, proporcingą išlaidoms, patirtoms teikiant viešąją paslaugą. Jos pateikia informaciją, paremiančią poziciją, kad šis finansavimas per tiriamą laikotarpį buvo objektyvus, skaidrus ir racionalus, siekiant išlaikyti proporciją su viešosios paslaugos poreikiais.

170 Danijos Karalystė remiasi 1986 m. Įstatymo, įsteigiančio TV2, parengiamaisiais aktais bei TV2 pajamų ir išlaidų įvertinimu, pridėtu prie šių parengiamųjų aktų.

171 TV2 A/S nurodo, kad TV2 reikalingos kompensacijos dydį nustatė Kultūros ministras, pagal ketveriems metams sudaromus susitarimus dėl žiniasklaidos pasitaręs su Danijos parlamento finansų komisija, taigi, griežtai parlamentui kontroliuojant, ir pasirėmęs išsamiomis ekonominėmis analizėmis. Šios išsamios ekonominės analizės buvo atitinkamai atliktos 1995–1999 metais *KPMG* audito biuro, prižiūrint ekspertų grupei, kurioje dalyvavo ir TV2 konkurentai (toliau – 1995–1999 m. ekonominės analizės).

172 Šiomis ekonominėmis analizėmis konkrečiai buvo siekiama leisti nustatyti licencinio mokesčio dalį, kuris turėjo atitekti TV2, atsižvelgiant į jo su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, su jais susijusius finansavimo poreikius ir galimų šio transliuotojo lėšų, gautų iš televizijos reklamos bei kitų pajamų, įvertinimą. Licencinio mokesčio suma ir TV2 priklausanti dalis buvo nustatytos darant prielaidą, kad bus ir toliau taikomos valstybės teikiamos lengvatos, konkrečiai kalbant, atleidimas nuo palūkanų ir nuo mokesčių, nurodytos ginčijamo sprendimo 110 konstatuojamoje dalyje.

173 1995–1999 m. ekonominės analizės, kurios buvo paskelbtos kaip ir TV2 metinės finansinės ataskaitos, buvo pridėtos prie 2003 m. kovo 24 d. Danijos Karalystės pastabų, pateiktų atsakant į sprendimą pradėti procedūrą.

174 Du su tiriamu laikotarpiu (1995 m. ir 1999 m.) susiję susitarimai dėl žiniasklaidos buvo pagrįsti būtent šiomis išsamiomis ekonominėmis analizėmis. Vadinasi, Danijos Karalystė, per formalią procedūrą pateikdama šias ekonomines analizes, dokumentais Komisijai pagrindė finansinius apskaičiavimus, kuriais per tiriamąjį laikotarpį buvo pagrįsti įvairūs susitarimai dėl žiniasklaidos.

175 Danijos Karalystė ir TV2 A/S remiasi Danijos audito rūmų (*rigsrevisionen*) 1994–1995 metų tyrimu ir rekomendacija Danijos vyriausybei dėl nuosavo TV2 kapitalo sudarymo ir tam prireiksiančių padaryti TV2 įstatų pakeitimų. Jos taip pat remiasi 1995 m. rugpjūčio 2 d. Finansų ministro ataskaita, paruošta valstybės kontrolierių prašymu, bei vėliau, 1997 metais, Danijos Karalystės padarytais TV2 įstatų pakeitimais, kuriuose nustatoma pareiga sudaryti mažiausiai 200 milijonų Danijos kronų nuosavą kapitalą.

176 Atsižvelgiant į visus šiuos duomenis, iš kurių matyti, kad *TV2* finansavimas ir nuosavo kapitalo sudarymas per tiriamąjį laikotarpį buvo apibrėžti ekonomiškai racionaliai ir proporcingai išlaidoms, patirtoms teikiant viešąją paslaugą, išsamaus šio klausimo tyrimo ginčijamame sprendime nebuvimas reikštų, kad šio sprendimo pagrindimas ir motyvai yra nepakankami.

177 Danijos Karalystė ir TV2 A/S, atsakydamos į Komisijos teiginį, kad ji žinojo apie šią informaciją, tačiau manė, kad tai neįrodo, jog TV2 susikaupusi perteklinė kompensacija iš tikrųjų buvo rezervas, leidęs TV2 padengti savo išlaidas, patirtas teikiant viešąją paslaugą, ir joms proporcingas, nurodo, kad lemiamas faktas yra tas, kad, nors visa ši informacija buvo Komisijai pateikta per formalią procedūrą, Komisija dėl jos nepasisakė arba pasisakė neišsamiai ir netiksliai ginčijamame sprendime. Ginčijamas sprendimas paremtas formaliais argumentais ir jame nepateikiama jokia ekonominė analizė, ar ir kiek TV2 nuosavas kapitalas viršijo tai, kas būtina jo su viešąja paslauga susijusiems įgaliojimams vykdyti ir prireikus ar prieštaravo bendram interesui. Todėl ginčijamo sprendimo motyvuose ir pagrinduose yra esminių trūkumų.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

178 Kalbant, pirma, apie pareigos motyvuoti apimtį, reikia priminti, kad EB 253 straipsnyje reikalaujama motyvacija turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, tai yra į akto turinį, nurodytų priežasčių pobūdį bei asmenų, kuriems aktas

skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvacija atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir į turinį bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką).

179 Reikia pabrėžti, kad, be kita ko, tais atvejais, kai Komisija vykdydama savo funkcijas turi diskreciją, Bendrijos teisės sistemos administracinėse procedūrose suteiktų garantijų užtikrinimas turi dar didesnę svarbą. Šios garantijos visų pirma yra pareiga kompetentingai institucijai kruopščiai ir nešališkai ištirti visas nagrinėjamoje byloje susiklosčiusias svarbias aplinkybes bei pakankamai motyvuoti savo sprendimus (1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktas).

180 Be to, net jei motyvuodama savo sprendimus, kuriuos ji priima siekdama užtikrinti konkurencijos taisyklių taikymą, Komisija nėra įpareigota aptarti visų fakto ir teisės klausimų bei argumentų, dėl kurių priėmė tokį sprendimą, vis dėlto pagal EB 253 straipsnį turi bent nurodyti faktus ir argumentus, turinčius esminę reikšmę jos sprendimo turiniui, kurie leistų Bendrijos teismams ir suinteresuotosioms šalims susipažinti su sąlygomis, kuriomis ji taikė Sutartį (šiuo klausimu žr. 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *European Night Services ir kt. prieš Komisiją*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 ir T-388/94, Rink. p. II-3141, 95 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

181 Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad, išskyrus ypatingas aplinkybes, pačiame sprendime turi būti nurodyti motyvai, kuriais jis grindžiamas, ir jie Bendrijos teisme negali būti nurodyti pirmą kartą ir *a posteriori* (žr. 1992 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dansk Pelsdyravlerforening prieš Komisiją*, T-61/89, Rink. p. II-1931, 131 punktą; 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Buchmann prieš Komisiją*, T-295/94, Rink. p. II-813, 171 punktą ir šio sprendimo 180 punkte minėto sprendimo *European Night Services ir kt. prieš Komisiją* 95 punktą bei jame nurodytą teismų praktiką). Iš tikrųjų primintina, kad motyvai suinteresuotajam asmeniui iš esmės turi būti nurodyti tuo pat metu, kaip ir jo nenaudai priimtas sprendimas. Motyvavimo stoka negali būti pateisinta tuo, kad suinteresuotasis asmuo sužino apie sprendimo motyvus per Bendrijos teismuose vykstantį procesą (2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 463 punktas; 1996 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rendo ir kt. prieš Komisiją*, T-16/91, Rink. p. II-1827, 45 punktas ir 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją*, T-349/03, Rink. p. II-2197, 287 punktas).

182 Šiuo klausimu primintina, kad Bendrijos teismai, nagrinėdami pagal EB 230 straipsnį pareikštą ieškinį dėl panaikinimo, privalo tik patikrinti ginčijamo akto teisėtumą. Vadinasi, Pirmosios instancijos teismas neturi panaikinti galimos motyvavimo stokos arba papildyti minėto Komisijos motyvavimo nekylančiais iš paties ginčijamo sprendimo elementais arba juos pakeisti (šiuo klausimu žr. 1998 m. sausio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ladbroke Racing prieš Komisiją*, T-67/94, Rink. p. II-1, 147 ir 148 punktus; 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BMF ir EFIM prieš Komisiją*, T-126/96 ir T-127/96, Rink. p. II-3437, 81 punktą; 2000 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Griesel prieš Tarybą*, T-157/99, Rink. VT p. I-A-151 ir II-699, 41 punktą ir šio sprendimo 181 punkte minėto sprendimo *Corsica Ferries* 58 punktą).

183 Antra, kalbant apie Komisijos pareigos atlikti tyrimą, ar buvo suteikta valstybės pagalba, apimtį, reikia priminti, kad jei valstybė narė pagal EB 10 straipsnyje numatytą lojalaus bendradarbiavimo pareigą bendradarbiauti su Komisija jai pateikiant duomenis, kurie

leistų pasisakyti dėl aptariamos priemonės apibūdinimo valstybės pagalba (apie lojalaus bendradarbiavimo pareigą žr. 2003 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-457/00, Rink. p. I-6931, 99 punktą ir 2005 m. gegužės 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italiją prieš Komisiją*, C-400/99, Rink. p. I-3657, 48 punktą; šio sprendimo 137 punkte minėto sprendimo *Kuwait Petroleum (Nederland)prieš Komisiją* 67 punktą), ir jei šiai valstybei narei reikia pateikti įrodymą, kad yra įvykdytos EB 86 straipsnio 2 dalies taikymo sąlygos (1997 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-159/94, Rink. p. I-5815, 94 punktas; 2004 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Danske Busvognmændprieš Komisiją*, T-157/01, Rink. p. II-917, 96 punktas), Komisija, siekdama tinkamai taikyti pagrindines EB sutarties nuostatas valstybės pagalbos srityje, privalo atlikti kruopštų ir nešališką tyrimą (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 178 punkte minėto sprendimo *Sytraval ir Brink's France* 60–62 punktus; 2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *max.mobil prieš Komisiją*, T-54/99, Rink. p. II-313, 49 punkto pirmus du sakinius, kurie nėra paneigti 2005 m. vasario 22 d. Teisingumo Teismo sprendime *Komisija prieš max.mobil*, C-141/02 P, Rink. p. I-1283 ir šio sprendimo 136 punkte minėto sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją* 167 punktas), ir ši pareiga, be kita ko, numato jai rūpestingai ištirti valstybės narės pateiktus duomenis.

184 Be to, reikia priminti, kad, kai pateikiamas ieškinys dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį, Bendrijos teisės akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu turėtą informaciją. Šiuo atveju Komisijos išsami analizė turi būti vertinama atsižvelgiant tik į aplinkybes, kurias ji žinojo tuo metu (1979 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-15/76 ir C-16/76, Rink. p. 321 7 punktas; šio sprendimo 136 punkte minėto 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 16 punktas; 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-197/99, Rink. p. I-8461, 86 punktas; šio sprendimo 137 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją* 81 punktas ir šio sprendimo 182 punkte minėto sprendimo *BFM ir EFIM prieš Komisiją* 88 punktas ir 2005 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Saxonia Edelmetalle ir ZEMAG prieš Komisiją*, T-111/01 ir T-133/01, Rink. p. II-1579, 67 punktas).

185 Danijos Karalystės ir TV2 A/S kaltinimai nagrinėtini atsižvelgiant į šiuos principus ir argumentus.

186 Šiuo klausimu reikia grįžti prie svarbių ginčijamo sprendimo formuluočių, norint išsiaiškinti, ar Komisija nepažeidė pareigos motyvuoti ir rūpestingai ištirti TV2 finansavimo sąlygas per tiriamąjį laikotarpį ir šių išlaidų, patirtų teikiant viešąją paslaugą, finansavimo proporcingumą.

187 Ginčijamo sprendimo aprašomojoje dalyje Komisija nurodė, kad TV2 buvo įsteigta 1986 m. kaip nepriklausoma savarankiška institucija, finansuojama iš valstybės paskolos (11 konstatuojamoji dalis). Ji patikslino, kad TV2 finansuojama iš licencinio mokesčio ir iš pajamų iš reklamos (10 ir 17 konstatuojamosios dalys), ir nurodė licencinio mokesčio nustatymo ir jo paskirstymo DR ir TV2 procedūrą (22 konstatuojamoji dalis).

188 Ginčijamo sprendimo dalyje, skirtoje Komisijos teisiniam vertinimui, ji nagrinėjo klausimą, ar aptariamuoju atveju buvo laikytasi antros ir ketvirtos sąlygų iš keturių 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink. p. I-7747, toliau – sprendimas *Altmark*, o kalbant apie aptariamas sąlygas – *Altmark* sąlygos) (71 konstatuojamoji dalis) 88–93 punkte numatytų sąlygų.

189 Pirmosios instancijos teismas primena, kad pagal pirmąją *Altmark* sąlygą „įmonei gavėjai turi būti iš tikrųjų paskirta vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus ir šie įsipareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti“ (šio sprendimo 188 punkte minėto sprendimo *Altmark* 89 punktas). Pagal antrąją *Altmark* sąlygą „metodas, kuriuo remiantis apskaičiuojama kompensacija, turi būti objektyviai ir skaidriai nustatytas iš anksto, užkertant kelią tam, kad kompensacija duotų ekonominę naudą, kuri ją gaunančiai įmonei suteiktų pranašumą įmonių konkurenčių atžvilgiu“ (šio sprendimo 188 punkte minėto sprendimo *Altmark* 90 punktas). Pagal trečiąją *Altmark* sąlygą „kompensacija negali būti didesnė negu būtina tam, kad visiškai ar iš dalies būtų padengtos su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymo sąnaudos, atsižvelgiant į su tuo susijusias pajamas ir į protingą pelną iš šių įsipareigojimų vykdymo“ (šio sprendimo 188 punkte minėto sprendimo *Altmark* 92 punktas). Galiausiai pagal ketvirtą *Altmark* sąlygą „tais atvejais, kai įmonė, kuriai paskiriama vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, nebuvo parinkta pagal viešųjų pirkimų procedūrą,

leidžiančią atrinkti kandidatą, galintį teikti šias paslaugas bendruomenei mažiausiomis kainomis, būtinos kompensacijos dydis turi būti nustatytas vadovaujantis sąnaudomis, kurias būtų patyrusi vidutinė, taip gerai valdoma ir su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti pakankamai aprūpinta įmonė, jog galėtų vykdyti šiuos įsipareigojimus, atsižvelgiant į su tuo susijusias pajamas ir į pagrįstą pelną iš šių įsipareigojimų vykdymo“ (šio sprendimo 188 punkte minėto sprendimo *Altmark* 93 punktas).

190 Pirma, kalbant apie antrąją *Altmark* sąlygą, pagal kurią metodas, kuriuo remiantis apskaičiuojama kompensacija, turi būti objektyviai ir skaidriai nustatytas, Komisija manė, kad ji nėra tenkinama. Šiuo klausimu Komisijos nurodyti motyvai yra tokie, kad „kompensacija nustatoma žiniasklaidos susitarime ketveriems metams, o jokio metinio viešojo biudžeto, kuriame būtų numatytas ryšys tarp kompensacijos dydžio ir rezultatų, nėra“. Komisija pridūrė, kad „be to, TV2 gauna daugybę neskaidrių privalumų (atleidimas nuo mokesčio, palūkanų nemokėjimas ir pan.)“ (ginčijamo sprendimo 71 punktas).

191 Antra, kalbant apie ketvirtąją *Atmark* sąlygą, Komisija pareiškė, kad „TV2 nebuvo išrinkta viešųjų televizijos paslaugų teikėja viešojo konkurso tvarka, ir nebuvo atlikta jokios analizės siekiant užtikrinti, kad kompensacijos dydis būtų nustatomas remiantis vidutinės gerai valdomos ir pakankamai aprūpintos gamybos priemonėmis, jog galėtų patenkinti viešųjų paslaugų misijai keliamus reikalavimus įmonės išlaidų analize, atsižvelgiant į su viešųjų paslaugų tiekimu susijusias pajamas ir pelną“ (ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamoji dalis).

192 Ginčijamo sprendimo dalyje, skirtoje pagalbos suderinamumo EB 86 straipsnio 2 dalies atžvilgiu tyrimui ir, konkrečiau kalbant, proporcingumui, Komisija, atsakydama į Danijos Karalystės argumentą, kad sudarytas kapitalas buvo būtinas siekiant sušvelninti galimus pajamų iš reklamos svyravimus (112 konstatuojamoji dalis; t. p. žr. 111 konstatuojamosios dalies pirmą sakinį), „pripažįsta, kad įmonei gali būti svarbu turėti tokį rezervą siekiant užtikrinti jai pavestos viešosios paslaugos misijos vykdymą“ (113 konstatuojamoji dalis).

193 Vis dėlto Komisija pareiškė, kad toks rezervas „turi būti įkurtas su tam tikra konkrečia paskirtimi, be to, jis turi būti taisyklėmis suderintas su konkrečiomis datomis, kada turi būti grąžintas konstatuotas kompensacijos perteklius“. Ji pabrėžia, kad šiuo atveju jokių konkrečios paskirties rezervų nebuvo kaupiama – buvo kaupiamas akcinis kapitalas. Tačiau ji pridūrė, kad „akcinį kapitalą galima panaudoti įvairiai, nebūtinai viešosios paslaugos teikimui užtikrinti“ (113 konstatuojamoji dalis).

194 Ginčijamo sprendimo 114 konstatuojamoje dalyje dėl Danijos Karalystės pateikto pavyzdžio, kad 1999 metais TV2 pajamos iš reklamos buvo labai sumažėjusios, Komisija nurodo, kad šis sumažėjimas net neprivertė TV2 pasinaudoti sukauptu kapitalu.

195 Ginčijamo sprendimo 115 konstatuojamoje dalyje Komisija padarė „išvadą, kad sukauptas kapitalas nebuvo būtinas, kad TV2 galėtų dirbti pagal paskirtį“. Be to, ji priduria, kad „būtų buvę tikslingiau bendrovę apsaugoti nuo galimo pajamų iš reklamos sumažėjimo įsteigiant skaidrų rezervą, o ne leidžiant įmonės pelnui tiesiog kauptis“. Todėl Komisija nusprendė, kad ji „negali sutikti su pirmuoju Danijos pareigūnų argumentu“, susijusiu su tuo, kad perteklinė kompensacija buvo iš tikrųjų būtina tam, kad būtų sudarytas rezervas, kurio reikia viešosios paslaugos vykdymui užtikrinti.

196 Iš šio ginčijamo sprendimo formuluočių priminimo matyti, kad Komisijos pozicija iš esmės pagrįsta dviem teiginiais.

197 Pirma, konstatuota perteklinė kompensacija TV2 susidarė ne iš skaidraus ir apgalvoto rezervo sudarymo siekiant konkrečiai užtikrinti viešosios paslaugos teikimą neatsižvelgiant į pajamų iš reklamos svyravimus, o iš tiesiog nekontroliuojamo kapitalo kaupimosi.

198 Antra, pateiktas 1999 m. pavyzdys parodė, kad TV2 iš tikrųjų niekada neprireikė pasinaudoti savo rezervais.

199 Dėl pirmojo teiginio konstatuotina, kad ginčijamame sprendime nėra jokio jį patikslinančio argumento.

200 Iš tikrųjų ginčijamame sprendime be visiškai aprašomojo pobūdžio nuorodos į kelis Danijos Karalystės 1995–2002 metais panaudoto TV2 skirto licencinio mokesčio sumos nustatymo mechanizmo elementus (žr. 22 konstatuojamąją dalį) nepateikiamas joks motyvas, kuriame būtų šio mechanizmo analizė ir teisiniai bei ekonominiai argumentai, lėmę tokios sumos nustatymą šiuo laikotarpiu.

201 Tačiau, konstatuotina, kad, turint omenyje atsižvelgimo į šią informaciją svarbą nagrinėjamu atveju taikant valstybės pagalbos srities normas bei Komisijos diskreciją svarstant sudėtingus ekonominius klausimus, ginčijamo sprendimo motyvai pagal šio

sprendimo 178 ir 179 punktuose minėtą teismo praktiką turėjo apimti tikslų ir išsamų konkrečių teisinių ir ekonominių sąlygų įvertinimą, lėmusį TV2 skirto licencinio mokesčio sumos nustatymą šiuo laikotarpiu.

202 Pirmosios instancijos teismas, kaip ir Danijos Karalystė bei TV2 A/S, mano, kad ginčijamame sprendime motyvavimo stoka šiuo klausimu yra esminis procedūrinių reikalavimų pažeidimas ir todėl šis sprendimas turi būti panaikintas pagal šio sprendimo 178–182 punktuose nurodytą teismo praktiką.

203 Pirmosios instancijos teismas mano, kad tokia motyvavimo stoka gali būti paaiškinta tuo, kad ši institucija per formalią tyrimo procedūrą neatliko jokio rimto konkrečių sąlygų, lėmusių lėšų nustatymą iš TV2 skirto licencinio mokesčio per tiriamą laikotarpį, tyrimo.

204 Todėl nagrinėjant šį ieškinį Pirmosios instancijos teisme Komisija, kad atmestų kaltinimą, jog neįvykdė pareigos atlikti tyrimą, pabrėžia, kad „Danijos pareigūnai prieš ir per formalią tyrimo procedūrą pateikė nesuskaičiuojamus dokumentus ir išsamią informaciją bylos tikslais“, tačiau „pateikta informacija vis tiek apibūdintina taip, kad Danijos pareigūnai perteklinės kompensacijos TV2 susikaupimą siekė pateisinti *a posteriori* gauta informacija ir apskaičiavimais“. Komisijos nuomone, Danijos Karalystė „nesugebėjo pateikti su kapitalo susikaupimo įmonėje metu susijusios informacijos, kuri tikriausiai būtų galėjusi pateisinti kapitalo sudarymą TV2 atveju“.

205 Šie teiginiai pakartojami keliose kitose Komisijos rašytinių dokumentų dalyse. Taip pat teigiama, kad „Danijos pareigūnai niekada nepateikė informacijos ar dokumentų *ex ante*, susijusių su TV2 kapitalo poreikiais ją įsteigiant arba tiriamu laikotarpiu“,taip pat, kad „visa susijusi informacija pagrįsta *a posteriori* pateiktais argumentais ir apskaičiavimais“.

206 Be kita ko, Komisija remiasi tuo, kad tariamai Danijos Karalystė nepateikė jokios informacijos, leidžiančios daryti prielaidą, jog TV2 reikėjo aptariamo kapitalo įdėjimo, kad pateisintų, kodėl ginčijamame sprendime nėra jokios TV2 finansavimo poreikių per tiriamą laikotarpį ekonominės analizės.

207 Tačiau Komisija ir jos pusėje įstojusios į bylą šalys neginčijo fakto, kad 1995–1999 m. ekonominės analizės, atliktos per procedūrą, per kurią ketveriems metams nustatoma TV2 skirto licencinio mokesčio suma (žr. šio sprendimo 171–174 punktus), buvo perduotos Komisijai. Šios analizės, be kita ko, nurodomos 2003 m. kovo 24 d. Danijos Karalystės pastabose, pateiktose atsakant į sprendimą pradėti procedūrą ir yra prie jų pridedamos.

208 Šis Komisijos informacijos nežinojimas priimant ginčijamą sprendimą, apie kurią jame neužsimenama net ir siekiant ją paneigti, patvirtina, kad ši institucija per formalią tyrimo procedūrą neatliko jai tuo metu pateiktos informacijos apie TV2 finansavimą 1995–2002 m. laikotarpiu rimto tyrimo.

209 Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, pažymi, kad nagrinėjant ieškinius vienintelės Komisijos rašytiniuose dokumentuose nurodytos ekonominės analizės yra ne 1995–1999 m. ekonominės analizės, o kitokios, t. y. analizės, susijusios su TV2 A/S kapitalo sudarymu 2003 metais arba su rekapitalizacija 2004 metais, kurios iš tikrųjų nebuvo atliktos *ex ante.*

210 Vadinasi, Komisija neatsako Pirmosios instancijos teismui į kaltinimą, pagrįstą nežinojimu apie 1995–1999 m. ekonominių analizių per formalią tyrimo procedūrą. Priešingai, savo klaidingu priekaištu Danijos Karalystei, kad ši nepateikė *ex ante* informacijos įvertinimui (žr. šio sprendimo 204 punktą), ji labiau pripažįsta, kad neatliko rimto dokumentų rinkinio tyrimo.

211 Dėl Komisijos pusėje į bylą įstojusių šalių, kurios, kaip jau sakyta, neginčija šių analizių buvimo ir pateikimo Komisijai, jos taip pat nereaguoja į šį kaltinimą.

212 SBS daugiausia nurodo, kad 1995–1999 m. ekonominės analizės yra „seni rinkos tyrimai“, o tai tik pabrėžia, kad šios analizės, tyrimo atlikimo laikotarpiu buvusios tikrai aktualios, buvo svarbios *ratione temporis* bei *ratione materiae* Komisijos įvertinimui. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad kadangi 1995–1999 m. ekonominių analizių buvimas bei jų dalykas yra aiškūs ginčo įrodymai, bet kokia galima šių analizių esmės kritika turi būti atmesta kaip neveiksminga. Iš tikrųjų pagal šio sprendimo 182 punkte primintą teismo praktiką Pirmosios instancijos teismas, tikrindamas akto teisėtumą, neturi kompensuoti ginčijamo sprendimo motyvavimo stokos perimdamas Komisijos funkciją pateikti įvertinimą, kurį ji turėjo atlikti per formalią tyrimo procedūrą.

213 Nors Komisija neatsako į kaltinimą dėl 1995–1999 m. ekonominių analizių nežinojimo, Pirmosios instancijos teismas vis dėlto pažymi, kad ji nurodo faktą, jog TV2 A/S nedalyvavo formalioje tyrimo procedūroje. Tačiau Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad šios nuorodos nepaneigia TV2 A/S teisės ieškinyje pateikti kaltinimą, susijusį su pareigos atlikti tyrimą pažeidimu, be kita ko, kalbant apie 1995–1999 m. ekonomines analizes.

214 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad Komisija nurodydama šį faktą siekė, kad TV2 A/S negalėtų ieškinyje remtis, be kita ko, 1995–1999 m. ekonominių analizių tyrimo nebuvimu, ši pretenzija yra neveiksminga ir nepagrįsta dėl toliau aptariamų priežasčių.

215 Dėl šios pretenzijos neveiksmingumo reikia priminti, kad nepakankamas motyvavimas ar motyvavimo nebuvimas yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas EB 230 straipsnio prasme ir viešuoju interesu pagrįstas pagrindas, kuriuo Bendrijos teismas gali remtis *ex officio* (2005 m. rugsėjo 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Napoli Buzzancaprieš Komisiją*, T-218/02, Rink. VT p. I-A-267 ir II-1221, 55 punktas ir 2005 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CIS prieš Komisiją*, T-102/03, Rink. p. II-2357, 46 punktas). Tačiau Pirmosios instancijos teismas, atsakydamas į ieškovių tiesioginį kaltinimą, konstatavo nepakankamą ginčijamo sprendimo motyvavimą, kalbant apie sąlygas, kuriomis per tiriamąjį laikotarpį buvo nustatyta TV2 skirto licencinio mokesčio suma, pabrėžia, kad šis nepakankamumas atsirado dėl Komisijos pareigos atlikti tyrimą pažeidimo (žr. šio sprendimo 202 ir 203 punktus).

216 Kalbant apie nepagrįstą šios pretenzijos pobūdį, Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad TV2 A/S niekur nesiremia naujais faktiniais duomenimis, apie kuriuos Komisija nebūtų žinojusi per formalią tyrimo procedūrą. Priešingai, TV2 A/S tik pateikia Komisijai kaltinimą, kad neištyrė duomenų, kuriuos jai per formalią tyrimo procedūrą pateikė šalis, teigdama, kad TV2 finansavimas per tiriamą laikotarpį buvo reikalingas ir

proporcingas išlaidoms, patirtoms teikiant viešąją paslaugą (žr. ginčijamo sprendimo 111 ir 112 konstatuojamąsias dalis). Todėl, net jei TV2 A/S pati nedalyvavo formalioje tyrimo procedūroje, jai negali būti draudžiama pasiremti Pirmosios instancijos teisme teisiniu argumentu, susijusiu su šių duomenų tyrimo nebuvimu (šiuo klausimu žr. 1999 m. spalio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kneissl Dachstein prieš Komisiją*, T-110/97, Rink. p. II-2881, 102 punktą ir ten nurodytą teismo praktiką; 2004 m. rugsėjo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Valmontprieš Komisiją*, T-274/01, Rink. p. II-3145, 102 punktą; šio sprendimo 184 punkte minėto sprendimo *Saxonia Edelmetalle ir ZEMAG prieš Komisiją* 68 punktą ir 2006 m. lapkričio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ter Lembeek prieš Komisiją*, T-217/02, Rink. p. II-4483, 84–85 punktus ir 93 punktą).

217 Iš anksčiau išdėstytų argumentų matyti, kad neatlikusi tiesiogiai su klausimu, ar nagrinėjamos priemonės yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, susijusių duomenų tyrimo, Komisija neįvykdė įsipareigojimo atlikti tyrimą, ir šis įsipareigojimo neįvykdymas paaiškina šio sprendimo 202 punkte konstatuotą nepakankamą motyvavimą.

218 Dėl teiginio, kuris taip pat nurodytas pirmajame Komisijos argumente, kad Danijos pareigūnai neatliko nuolatinės sudarytų rezervų dydžio kontrolės, konstatuotina, kad, nors dar kartą kalbama apie įrodymais neparemtą ir tiesiogiai Danijos Karalystės per formalią tyrimo procedūrą ginčytą teiginį (žr. ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamosios dalies antrą sakinį), pačiame ginčijamame sprendime yra duomenų, galinčių sukelti abejonių šiuo teiginiu.

219 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad iki 2002 metų TV2 turėjo pateikti metines viešosios paslaugos biudžeto arba metines finansines ataskaitas (96 konstatuojamoji dalis). Be to, per visą tiriamą laikotarpį Danijos audito rūmai atliko TV2 sąskaitų valdymo ir

finansinę kontrolę (97 konstatuojamoji dalis). Šiuo klausimu Komisijos toje pačioje konstatuojamoje dalyje nurodoma aplinkybė, kad patys Audito rūmai neturėjo „jokių įgaliojimų paveikti <…> perteklinio kompensavimo“ nėra reikšminga, nes kalbama apie patikrinimo organą ir ji neleidžia daryti išvados, kad Danijos valdžios institucijos neatliko kontrolės.

220 Bet kuriuo atveju, Komisija negali pasiremti tariamu kontrolės nepakankamumu, kad lieptų Danijos Karalystei susigrąžinti visas reikalaujamas sumas, sudarančias viešosioms paslaugoms reikalingą rezervą, nes, atsižvelgiant į Komisijos turėtą informaciją, buvo visiškai įmanoma rimtai ištirti visas teisines ir ekonomines sąlygas, lėmusias šio rezervo sudarymą tiriamu laikotarpiu, tačiau, kadangi tokio tyrimo nebuvo, nebuvo įmanoma tinkamai pasisakyti, ar viešosioms paslaugoms buvo iš tikrųjų reikalingas visas šis rezervas arba jo dalis.

221 Dėl tų pačių priežasčių Komisijos pastabos dėl „konkrečios paskirties“ (ginčijamo sprendimo 113 konstatuojamoji dalis) arba „skaidraus“ (ginčijamo sprendimo 115 konstatuojamoji dalis) rezervo reikalavimų, nesant rimto Komisijos tyrimo dėl konkrečių sąlygų, lėmusių TV2 per tiriamą laikotarpį skirto licencinio mokesčio sumos nustatymą, atrodo grynai formalaus pobūdžio reikalavimai, negalintys pateisinti nurodymo susigrąžinti lėšas ginčijamame sprendime.

222 Kalbant apie antrą Komisijos teiginį (šio sprendimo 198 punktas), kad pateiktas 1999 metų pavyzdys parodė, jog TV2 iš tikrųjų niekada neprireikė pasinaudoti savo rezervais, atsižvelgiant į anksčiau išdėstytus argumentus, jis niekaip negali įrodyti valstybės pagalbos buvimo.

223 Tai, kad TV2 neprireikė pasinaudoti savo rezervais 1999 metais, nereiškia, jog jie turi būti laikomi neproporcingi išlaidų, patirtų teikiant viešąsias paslaugas, atžvilgiu. Iš tikrųjų rezervas savo pobūdžiu ir yra sudaromas tam, kad būtų išvengta rizikos būtinai privalėti juo pasinaudoti. Taigi tai, kad Komisija dėl to, jog nebuvo pasinaudota rezervu, *a posteriori* padarė išvadą, kad jis nebuvo pateisinamas, prieštarauja šios institucijos pripažinimui, jog yra galimybė sudaryti ir palaikyti tokį rezervą siekiant užtikrinti, kad viešosios paslaugos galės būti suteiktos. Galiausiai tam, kad galėtų naudingai pasisakyti dėl sudaryto TV2 rezervo proporcingumo, Komisija privalėjo ištirti argumentų, konkrečiai kalbant, ekonominių argumentų, kuriais rėmėsi Danijos Karalystė, kad nustatytų TV2 skirtą licencinio mokesčio sumą 1995–2002 metais, pagrįstumą.

224 Be kita ko, Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad rimto ir išsamaus TV2 finansavimo sąlygų tiriamuoju laikotarpiu tyrimo ginčijamame sprendime nebuvimas atsispindi Komisijos kategoriško pobūdžio teiginiuose ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamoje dalyje.

225 Pirma, dėl šios 71 konstatuojamosios dalies, susijusios su antrąja *Altmark* sąlyga, motyvuotumo, Pirmosios instancijos teismas pabrėžia, kad visiškai aprašomojo pobūdžio nuoroda į tai, kad „kompensacija nustatoma žiniasklaidos susitarime ketveriems metams“, kuria siekiama pateisinti teiginį, kad kriterijai, kuriais remiantis skaičiuojama kompensacija, nebuvo objektyviai ir skaidriai apibrėžti iš anksto, atrodo neturinti prasmės. Iš tikrųjų visiškai nesiekdamas perimti Komisijos kompetencijos valstybės pagalbos kontrolės srityje Pirmosios instancijos teismas gali tik konstatuoti, kad TV2 skirtos licencinio mokesčio sumos nustatymo sąlygos susitarimuose dėl žiniasklaidos pagal šio sprendimo 171–174 punktuose primintas ir niekur neužginčytas sąlygas galėtų bent po pirminės analizės būti traktuojamos kaip objektyvumo ir skaidrumo požymiai.

226 Dėl teiginių ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamoje dalyje, kad „jokio viešojo biudžeto, kuriame būtų numatytas ryšys tarp kompensacijos dydžio ir rezultatų, nėra“ ir kad „TV2 gauna daugybę neskaidrių privalumų (atleidimas nuo mokesčio, palūkanų nemokėjimas ir pan.)“ konstatuotina, jog čia dar kartą, nedarant poveikio Komisijai priklausančiais atlikti išsamesniems vertinimams, pateikiami iš pirmo žvilgsnio nagrinėjamos bylos aplinkybėmis netinkami, net netikslūs, teiginiai.

227 Iš tikrųjų visų pirma kalbant apie metinio biudžeto, kuriame būtų numatytas ryšys tarp kompensacijos dydžio ir rezultatų, nebuvimą, Pirmosios instancijos teismas pabrėžia, kad antroji *Altmark* sąlyga nenumato tokio formalaus reikalavimo. Iš tikrųjų ši sąlyga palieka valstybėms narėms teisę pasirinkti tvarką, kuria praktiškai būtų užtikrintas jos laikymasis. Todėl tai, kad Komisija formaliai pasirėmė „metinio viešojo biudžeto, kuriame būtų numatytas ryšys tarp kompensacijos dydžio ir rezultatų“ nebuvimu, nors TV2 skirto licencinio mokesčio nustatymo tvarka, priminta šio sprendimo 171–-174 punktuose, kurią ir reikėjo tiksliai ištirti tikrinant, ar buvo laikytasi antros *Altmark* sąlygos, ginčijamame sprendime nėra niekur rimtai analizuojama, atrodo kaip iš tikrųjų netikras motyvavimas.

228 Be to, Pirmosios instancijos teismas gali tik pažymėti, nepažeisdamas Komisijos kompetencijos valstybės pagalbos srityje, kad nurodytos TV2 skirtos licencinio mokesčio sumos nustatymo sąlygos galėtų būti objektyvios ir skaidrios sąlygomis, nes jas nustatant dalyvavo Danijos parlamentas, jos buvo paremtos audito kabineto, padedamo ekspertų grupės, kurioje dalyvavo ir TV2 konkurentai, parengtomis ekonominėmis analizėmis, ir kad šio analizės, kaip ir metinės TV2 ataskaitos, buvo skelbiamos. Todėl negali būti paneigta, kad po rimtos šių sąlygų analizės prireikus būtų padaryta išvada, kad Danijos Karalystė, net iki Teisingumo Teismui įtvirtinant *Altmark* sąlygas, iš esmės užtikrino, jog būtų laikomasi antros sąlygos.

229 Po to, kalbant apie teiginį, kad „TV2 gauna daugybę neskaidrių privalumų (atleidimas nuo mokesčio, palūkanų nemokėjimas ir pan.)“, Pirmosios instancijos teismas gali tik pažymėti, kad TV2 skirta licencinio mokesčio suma, ieškovių nuomone, kuri nebuvo užginčyta, buvo apskaičiuota būtent darant prielaidą dėl šių kitų valstybinių priemonių taikymo šio transliuotojo naudai. Tačiau nėra jokios priežasties bent atliekant pirminę analizę, atsižvelgiant į ieškovių pateiktą TV2 skirtos licencinio mokesčio sumos nustatymo procedūros apibūdinimą, manyti, kad šių kitų valstybinių priemonių, į kurias būtinai buvo atsižvelgta šioje licencinio mokesčio nustatymo procedūroje, buvimas ir kiekis būtų nuslėptas.

230 Iš to, kas išdėstyta aukščiau, matyti, kad teiginiai ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamoje dalyje, susiję su antrąja *Altmark* sąlyga, neparemti ginčijamame sprendime jokia rimta konkrečių teisinių ir ekonominių sąlygų, į kurias atsižvelgiant buvo nustatyta TV2 skirta licencinio mokesčio suma, analize, nėra įtikinantys.

231 Antra, dėl ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamosios dalies paskutinio sakinio, susijusio su ketvirtąja *Altmark* sąlyga, motyvuotumo, Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad nepaisant šių motyvų neaiškios formuluotės, pagal kurią tiesiogine prasme teigiama, kad nagrinėjamu atveju „nebuvo atlikta jokios analizės siekiant užtikrinti, kad kompensacijos dydis (Danijos Karalystės) buvo nustatytas remiantis (šios valstybės narės atlikta) vidutinės gerai valdomos ir pakankamai aprūpintos gamybos priemonėmis <…> įmonės išlaidų analize“, Komisija siekia pareikšti, kad Danijos Karalystė nesilaikė ketvirtos *Altmark* sąlygos.

232 Tokio motyvavimo, apsiribojančio tik tiesioginiu ketvirtos *Altmark* sąlygos formuluotės pakartojimu, gali pakakti tik tuo atveju, jei būtų aišku, kad Danijos Karalystė nieko nepadarė, kas praktiškai būtų galėję užtikrinti, kad būtų laikomasi ketvirtos *Altmark* sąlygos, arba jei Komisija būtų nustačiusi, jog šios valstybės narės atlikta analizė buvo akivaizdžiai nepakankama ar netinkama, kad užtikrintų šios sąlygos

laikymąsi. Tačiau nagrinėjamu atveju tokių aplinkybių nėra. Atvirkščiai, atsižvelgiant į Danijos Karalystės numatytą 1995–2002 metais TV2 skirtos licencinio mokesčio sumos nustatymo procedūrą, kuri pagal šio sprendimo 171–174 punktuose primintą ir neginčytą apibūdinimą, apėmė ekonomines analizes, kurias rengiant dalyvavo ir TV2 konkurentės, negali būti paneigta, kad rimtas visų šių sąlygų, lėmusių *TV2* skirtos licencinio mokesčio sumos nustatymą tiriamuoju laikotarpiu, tyrimas, kurį privalėjo atlikti Komisija, galėjo privesti prie išvados, kad Danijos Karalystė iš esmės net iki Teisingumo Teismui apibrėžiant *Altmark* sąlygas užtikrino ketvirtos iš šių sąlygų laikymąsi.

233 Darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamosios dalies paskutinio sakinio motyvuotumas iš tikrųjų yra grynai formalus, atsižvelgiant į šio sprendimo 203 ir tolimesniuose punktuose pateikiamus ir 230 punkte primenamus argumentus, kad Komisija per formalią tyrimo procedūrą neatliko rimto konkrečių sąlygų, lėmusių Danijos Karalystės TV2 skirtos licencinio mokesčio sumos nustatymą tiriamu laikotarpiu, tyrimo.

234 Atsižvelgiant į visus aukščiau išdėstytus argumentus, iš kurių matyti, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuojamas, nes Komisija pažeidė pareigą išnagrinėti klausimus, tiesiogiai susijusius su nustatymu, ar buvo valstybės pagalba, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, nesant būtinybės nagrinėti kitų ieškinių bylose T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04 pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

Dėl bylinėjimosi išlaidų bylose T-309/04 ir T-317/04

235 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylose T-309/04 ir T-317/04, ji turi padengti šiose bylose ieškovių išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

236 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 5 dalį šaliai, kuri atsisako ieškinio, nurodoma padengti išlaidas, jei kita šalis to reikalavo savo pastabose dėl ieškinio atsisakymo. Kadangi ieškovės atsisakė prašymų dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo bylose T-309/04 R ir T-317/04 R, o Komisija nereikalavo, kad jos padengtų bylinėjimosi išlaidas šiose bylose, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas bylose dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

237 Kadangi UER, į bylą T-309/04 TV2 A/S reikalavimams palaikyti įstojusi šalis, neprašė priteisti bylinėjimo išlaidų, ji pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

238 SBS ir *Viasat*, į bylą T-309/04 Komisijos reikalavimams palaikyti įstojusios šalys, pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų bylose T-329/04 ir T-336/04

239 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Be kita ko, pagal to paties reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Pirmosios instancijos teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

240 *Viasat* ir SBS, ieškovių ir viena kitos pusėje įstojusių į bylas T-329/04 ir T-336/04 šalių, atitinkami panaikinimo pagrindai dėl TV2 su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų priskyrimo PREIP, nebuvo patenkinti. Be to, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad, kadangi ginčijamas sprendimas buvo panaikintas bylose T-309/04 ir T-317/04, nebuvo būtina nagrinėti kitų šių ieškovių pateiktų panaikinimo pagrindų.

241 Tokiomis sąlygomis Pirmosios instancijos teismas nusprendžia, kad *Viasat* ir SBS padengia savo tiek kaip bylos šalių, tiek kaip į bylą įstojusių šalių patirtas bylinėjimosi išlaidas bylose T-329/04 ir T-336/04 bei atitinkamai vieną dešimtąją Komisijos bylinėjimosi išlaidų byloje T-329/04 ir vieną dešimtąją Komisijos bylinėjimosi išlaidų byloje T-336/04.

242 Dėl šių priežasčių *Viasat* padengia vieną dešimtąją TV2 A/S, Danijos Karalystės ir UER, kaip į bylą Komisijos reikalavimams palaikyti įstojusių šalių, patirtų bylinėjimosi išlaidų byloje T-329/04, o SBS padengia vieną dešimtąją tų pačių šalių, kaip į bylą Komisijos reikalavimams palaikyti įstojusių šalių, patirtų bylinėjimosi išlaidų byloje T-336/04.

243 Komisija ir šios institucijos pusėje į bylas T-329/04 ir T-336/04 įstojusios šalys TV2 A/S, Danijos Karalystė ir UER kiekviena padengia devynias dešimtąsias savo bylinėjimosi išlaidų bylose T-329/04 ir T-336/04.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Sujungti bylas T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04 bendram sprendimui priimti.**

2. **Panaikinti 2004 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimą 2006/217/EB dėl Danijos priemonių *TV2/Danmark* naudai (apie kurį buvo pranešta nurodant C(2004) 1814) (OL L 85, 2006, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 368, 2006, p. 112).**

3. ***TV 2/Danmark A/S,* Danijos Karalystė ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas bylose T-309/04 ir T-317/04 R.**

4. **Priteisti iš Komisijos jos pačios, *TV 2/Danmark A/S* ir Danijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas bylose T-309/04 ir T-317/04.**

5. **Europos transliuotojų sąjunga, SBS TV A/S , *SBS Danish Television Ltd* ir *Viasat Broadcasting Ltd* padengia savo bylinėjimosi išlaidas byloje T-309/04.**

6. **SBS TV A/S, *SBS Danish Television Ltd* ir *Viasat Broadcasting Ltd* padengia savo tiek kaip į bylą įstojusių šalių, tiek kaip bylos šalių patirtas bylinėjimosi išlaidas bylose T-329/04 ir T-336/04.**

7. ***Viasat Broadcasting Ltd* padengia vieną dešimtąją Komisijos, *TV 2/ Danmark A/S*, Danijos Karalystės ir Europos transliuotojų sąjungos bylinėjimosi išlaidų byloje T-329/04.**

8. **SBS TV A/S ir *SBS Danish Television Ltd* padengia vieną dešimtąją Komisijos, *TV 2/Danmark A/S*, Danijos Karalystės ir Europos transliuotojų sąjungos bylinėjimosi išlaidų byloje T-336/04.**

9. Komisija, *TV 2/Danmark A/S*, Danijos Karalystė ir Europos transliuotojų sąjunga padengia devynias dešimtąsias savo bylinėjimosi išlaidų bylose T-329/04 ir T-336/04.

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Paskelbta 2008 m. spalio 22 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon M. Vilaras

Turinys

Teisinis pagrindas . . . . . II - 2942

Faktinės ginčų aplinkybės . . . . . II - 2945

Procesas . . . . . II - 2950

Bylos T-309/04 ir T-317/04 . . . . . II - 2950

Byla T-329/04 . . . . . II - 2952

Byla T-336/04 . . . . . II - 2953

Šalių reikalavimai . . . . . II - 2955

Dėl teisės . . . . . II - 2957

Dėl ieškinių bylose T-309/04 ir T-317/04 priimtinumo . . . . . II - 2957

Dėl esmės . . . . . II - 2963

Dėl ieškinio byloje T-329/04 pirmojo pagrindo ir ieškinio byloje T-336/04 antrojo pagrindo dėl TV2 su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų klaidingo priskyrimo BESP ginčijamame sprendime . . . . . II - 2965

— Šalių argumentai . . . . . II - 2965

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 2969

Dėl ieškinių bylose T-309/04 ir T-317/04 pirmojo pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu . . . . . II - 2978

— Šalių argumentai . . . . . II - 2978

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 2980

Dėl šeštojo ieškinių bylose T-309/04 ir T-317/04 pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes lėšos iš licencinio mokesčio ir pajamos iš reklamos, TV2 pervestos per TV2 fondą, nėra valstybės lėšos . . . . . II - 2984

— Šalių argumentai . . . . . II - 2984

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 2987

Dėl kaltinimo ieškiniuose bylose T-309/04 ir T-317/04, susijusio su nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu dėl Komisijos tyrimo pareigos pažeidimo . . . II - 2991

— Šalių argumentai . . . . . II - 2991

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 2993

Dėl bylinėjimosi išlaidų . . . . . II - 3011

Dėl bylinėjimosi išlaidų bylose T-309/04 ir T-317/04 . . . . . II - 3011

Dėl bylinėjimosi išlaidų bylose T-329/04 ir T-336/04 . . . . . II - 3012